

Dansk udgave

Retsforskrifter

63. årgang

5. juni 2020

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 af 25. maj 2020 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre parametre, om ændring af forordning (EU) 2017/1369 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1222/2009** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand ⁽¹⁾** 32

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2020/742 af 29. maj 2020 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, der udløber den 15. november 2019** 56

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/730 af 3. juni 2020 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/1509 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea (EUT L 172 I af 3.6.2020)** 58

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/740

af 25. maj 2020

om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre parametre, om ændring af forordning (EU) 2017/1369 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1222/2009

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen er fast besluttet på at opbygge en energiunion med en fremadrettet klimapolitik. Brændstofeffektivitet er et afgørende element i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og er nøglen til at begrænse energieferspørgslen.
- (2) Kommissionen har vurderet Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1222/2009 ⁽³⁾ og fundet behov for at ajourføre bestemmelserne for at øge dens effektivitet.
- (3) Det er hensigtsmæssigt at erstatte forordning (EF) nr. 1222/2009 med henblik på at præcisere og ajourføre nogle af dens bestemmelser under hensyntagen til teknologiske fremskridt med hensyn til dæk.
- (4) Transportsektoren står for en tredjedel af Unionens energiforbrug. Vejtransport stod for omkring 22 % af Unionens samlede drivhusgasemissioner i 2015. 20-30 % af køretøjers brændstofforbrug skyldes dæk, navnlig på grund af disses rullemodstand. Lavere rullemodstand i dækkene vil derfor bidrage væsentligt til brændstofeffektiviteten af vejtransport og dermed til reduktionen af drivhusgasemissionerne og til dekarboniseringen af transportsektoren.
- (5) For at imødegå den udfordring, der ligger i at reducere CO₂-emissioner fra vejtransport, er det hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen skaber incitamenter til innovation med hensyn til brændstofbesparende og sikre C1-dæk, C2-dæk og C3-dæk.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 280.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 25.2.2020 (EUT C 105 af 31.3.2020, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 13.5.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1222/2009 af 25. november 2009 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre vigtige parametre (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 46).

- (6) Dæk karakteriseres ved flere indbyrdes sammenhængende parametre. Forbedring af ét parameter, f.eks. rullemodstand, kan indvirke negativt på andre parametre, f.eks. vådgreb, mens en forbedring af vådgrebet kan indvirke negativt på den rullestøj, der afgives til omgivelserne. Dækfabrikanterne bør ansøres til at optimere alle parametre på en måde, der går længere end de nuværende standarder.
- (7) Brændstofbesparende dæk kan være omkostningseffektive, da de brændstofbesparelser, de medfører, mere end opvejer den højere anskaffelsespris, som skyldes højere produktionsomkostninger ved sådanne dæk.
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 ⁽⁴⁾ fastlægger mindstekravene for dæks rullemodstand. Med den teknologiske udvikling er det muligt at nedbringe det energitab, der skyldes dækkenes rullemodstand, til et niveau, som ligger betydeligt under disse mindstekrav. For at mindske miljøvirkningerne fra vejtransport er det derfor hensigtsmæssigt at ajourføre bestemmelserne om mærkning af dæk for at ansøre slutbrugerne til at købe mere brændstofbesparende dæk ved at give dem harmoniserede oplysninger om rullemodstandsparameteret.
- (9) Bedre mærkning af dæk vil give forbrugerne mulighed for at indhente mere relevante og mere sammenlignelige oplysninger om brændstofeffektivitet, sikkerhed og støj og træffe omkostningseffektive og miljøvenlige beslutninger ved anskaffelse af dæk.
- (10) Trafikstøj er en alvorlig gene og har en skadelig indvirkning på sundheden. Forordning (EF) nr. 661/2009 fastlægger mindstekrav til dæks afgivelse af rullestøj til omgivelserne. Med den teknologiske udvikling er det muligt at bringe rullestøj afgivet til omgivelserne betydeligt ned under disse mindstekrav. For at mindske trafikstøjen er det derfor hensigtsmæssigt at ajourføre bestemmelserne om mærkning af dæk for at ansøre slutbrugerne til at købe dæk, der afgiver mindre rullestøj til omgivelserne, ved at give dem harmoniserede oplysninger om parameteret vedrørende afgivelse af rullestøj til omgivelserne.
- (11) En harmonisering af oplysningerne om afgivelse af rullestøj til omgivelserne gør det også lettere at gennemføre foranstaltninger for at begrænse trafikstøj og medvirker til at øge opmærksomheden om dækkenes indvirkning på trafikstøjen inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF ⁽⁵⁾.
- (12) Forordning (EF) nr. 661/2009 fastlægger også mindstekrav til dæks vådgreb. Med den teknologiske udvikling er det muligt at give dækkene et betydeligt bedre vådgreb end efter nævnte mindstekrav og dermed opnå kortere bremselængder i vådt føre. For at forbedre færdselssikkerheden er det derfor hensigtsmæssigt at ajourføre bestemmelserne om mærkning af dæk for at ansøre slutbrugerne til at købe dæk med bedre vådgreb ved at give dem harmoniserede oplysninger om vådgrebsparameteret.
- (13) For at sikre overensstemmelse med den internationale ramme henviser forordning (EF) nr. 661/2009 til regulativ nr. 117 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN-ECE) ⁽⁶⁾, som fastsætter de relevante målemetoder til dæks rullemodstand, afgivelse af rullestøj til omgivelserne og vådgreb og snegreb.
- (14) Oplysninger om ydeevnen for dæk, der er særligt fremstillet til brug under hårde sne- og isglatte forhold, bør angives på dækmærket. Oplysninger om snegreb bør bygge på regulativ nr. 117 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN-ECE) i den seneste udgave, der finder anvendelse i Unionen, (FN-ECE regulativ nr. 117), og piktogrammet »alpint symbol« deri bør angives på dækmærket for et dæk, der overholder minimumværdierne i det indeks for snegreb, der er fastsat i nævnte regulativ. Oplysninger om isgreb bør bygge på ISO-standard ISO 19447, når den er formelt vedtaget, og piktogrammet for isgreb bør angives på dækmærket for et dæk, der overholder de minimumværdier for isgreb, der er fastsat i nævnte ISO-standard. Indtil ISO-standard ISO 19447 vedtages, bør isgreb vurderes i forhold til pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, der tager hensyn til den nyeste, generelt anerkendte teknologi. Dækmærket for et dæk, der overholder minimumværdierne i indekset for isgreb, bør vise piktogrammet for isgreb i bilag I.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 af 13. juli 2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (EUT L 200 af 31.7.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj (EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12).

⁽⁶⁾ Regulativ nr. 117 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af dæk med hensyn til rullestøjsemission og/eller vejgreb på vådt underlag og/eller rullemodstand (2016/1350) (EUT L 218 af 12.8.2016, s. 1).

- (15) Slid på dæk under brug er en betydelig kilde til mikroplast, som er skadeligt for miljøet og menneskers sundhed. Kommissionens meddelelse »En europæisk strategi for plastik i en cirkulær økonomi« henviser derfor til behovet for at afhjælpe den utilsigtede afgivelse af mikroplast fra dæk, blandt andet gennem oplysningsforanstaltninger såsom mærkning og via mindstekrav for dæk. Dæks slidstyrke er forbundet med begrebet levetid, dvs. det antal kilometer, som et dæk kan holde, før det skal skiftes på grund af slidbaneslitage. Foruden dæks slidstyrke og slidbaneslitage afhænger et dæks levetid af en række faktorer, f.eks. dækkets modstandsdygtighed over for slid, herunder blanding, slidbanemønster og opbygning, vejforhold, vedligehold, dæktryk og køremåde.
- (16) Der findes dog på nuværende tidspunkt ikke nogen passende prøvningsmetode til måling af dæks slidstyrke og levetid. Kommissionen bør derfor kræve, at der udvikles en sådan prøvningsmetode, som fuldt ud tager hensyn til den nyeste teknologiske udvikling og internationalt udviklede eller foreslåede standarder og regulativer samt det arbejde, som industrien udfører.
- (17) Regummierte dæk udgør en betydelig del af markedet for dæk til tunge køretøjer. Regummiering af dæk forlænger dækkenes levetid og bidrager til at nå mål for den cirkulære økonomi såsom reduktion af affald. Det vil give betydelige energibesparelser at indføre krav om mærkning af sådanne dæk. Denne forordning bør give mulighed for, at der i fremtiden indføres en passende prøvningsmetode til måling af regummierte dæks ydeevne, hvilket ikke aktuelt er til rådighed.
- (18) Det energimærke, der er fastsat i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1369 ⁽⁷⁾, og som indplacerer produktets energiforbrug på en skala fra »A« til »G«, anerkendes af over 85 % af Unionens forbrugere som et klart og gennemsigtigt oplysningsværktøj og har vist sig at være effektivt til at fremme mere effektive produkter. Dækmærket bør så vidt muligt være af samme udformning og samtidig tage hensyn til dækparametrenes specificiteter.
- (19) Sammenlignelige oplysninger om dækparametre, der gives i form af et standarddækmærke, vil sandsynligvis påvirke slutbrugernes beslutninger om køb i retning af mere brændstofbesparende, mere holdbare, sikrere og mere støjsvage dæk. Dette vil igen sandsynligvis anspore dækfabrikanterne til at optimere dækparametrene, hvilket vil bane vejen for et mere bæredygtigt forbrug og en mere bæredygtig produktion af dæk.
- (20) Behovet for bedre oplysning om brændstoffektivitet og andre parametre er relevant for alle slutbrugere, herunder købere af udskiftningsdæk, købere af dæk, der er monteret på nye køretøjer, og administratorer af vognparker og transportvirksomheder, som ikke uden videre kan sammenligne de forskellige dækfabrikaters parametre, når der ikke findes nogen ordening for mærkning og harmoniseret prøvning. Det er derfor hensigtsmæssigt at kræve, at der leveres et dækmærke for alle dæk, der tilbydes sammen med eller monteres på køretøjer.
- (21) På nuværende tidspunkt er der krav om dækmærker på dæk til biler (C1-dæk) og varevogne (C2-dæk), men ikke til tunge køretøjer (C3-dæk). C3-dæk forbruger mere brændstof og kører flere kilometer om året end C1-dæk eller C2-dæk, og derfor er der et betydeligt potentiale for at reducere brændstofforbruget og drivhusgasemissionerne fra tunge køretøjer. C3-dæk bør derfor være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. En fuldstændig tilføjelse af C3-dæk til denne forordnings anvendelsesområde er også i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/956 ⁽⁸⁾, der indeholder bestemmelser om overvågning og indberetning af nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug, og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 ⁽⁹⁾, der fastsætter præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner.
- (22) Mange slutbrugere træffer beslutninger om køb af dæk uden at se det fysiske dæk og ser derfor ikke det påklæbte dækmærke. I sådanne situationer bør slutbrugerne få vist dækmærket, før de træffer beslutning om køb. Med mærkning på dækkene på salgsstedet og i teknisk reklamemateriale bør det være sikret, at distributører og potentielle slutbrugere får harmoniserede oplysninger om de relevante dækparametre på det tidspunkt og sted, hvor beslutningen om køb træffes.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/956 af 28. juni 2018 om overvågning og indberetning af nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug (EUT L 173 af 9.7.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 af 20. juni 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 og (EU) 2018/956 og Rådets direktiv 96/53/EF (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 202).

- (23) Nogle slutbrugere træffer beslutning om køb af dæk, inden de ankommer til salgsstedet, eller køber dæk pr. postordre eller på internettet. For at sikre, at disse slutbrugere også kan træffe et informeret valg på grundlag af harmoniserede oplysninger om bl.a. brændstoffektivitet, vådgreb og rullestøj afgivet til omgivelserne, bør dækmærkingen vises i alt teknisk reklamemateriale og alle visuelle reklamer for bestemte dæktyper, herunder også når sådant materiale er stillet til rådighed på internettet. Når visuelle reklamer vedrører en dækfamilie og ikke kun en bestemt dæktype, behøver dækmærket ikke at være vist.
- (24) Potentielle slutbrugere bør gives oplysninger, der forklarer dækmærkets enkelte dele og deres relevans. De pågældende oplysninger bør være indeholdt i alt teknisk reklamemateriale, f.eks. på leverandørernes websteder, men bør ikke kræves i visuelle reklamer. Ved teknisk reklamemateriale bør ikke forstås reklamer på reklametavler eller i aviser, blade, radio eller TV.
- (25) Uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til markedsovervågning eller leverandørernes forpligtelse til at gennemføre produktoverensstemmelseskontrol, bør leverandørerne gøre de nødvendige produktoverensstemmelsesoplysninger tilgængelige elektronisk i produkt databasen. De oplysninger, der er relevante for forbrugerne og distributørerne, bør gøres offentligt tilgængelige i produkt databasens offentlige del. Disse oplysninger bør gøres tilgængelige som åbne data for at give mobilapplikationsudviklere og sammenligningsværktøjer mulighed for at anvende dem. Nem direkte adgang til produkt databasens offentlige del bør lettes gennem brugerorienterede redskaber, der er medtaget på det trykte dækmærke, f.eks. en dynamisk Quick Response-kode (QR-kode).
- (26) Der bør gælde strenge databeskyttelsesregler for produkt databasens overholdelsesdel. De påkrævede specifikke dele af den tekniske dokumentation i produkt databasens overholdelsesdel bør gøres tilgængelige både for markedsovervågningsmyndighederne og for Kommissionen. Når tekniske oplysninger er for følsomme til at medtage dem i kategorien teknisk dokumentation, bør markedsovervågningsmyndighederne have adgang til de pågældende oplysninger, når det er nødvendigt, i overensstemmelse med leverandørernes forpligtelse til at samarbejde, eller ved at leverandørerne på frivillig basis indlæser yderligere dele af den tekniske dokumentation i produkt databasen.
- (27) Salget af dæk gennem salgsplatforme på internettet i stedet for direkte fra leverandører er stigende. Hostingtjenesteydere bør derfor gøre det muligt, at dækmærket og produkt databladet leveret af leverandøren vises tæt på prisangivelsen. De bør underrette distributøren om forpligtelsen til at vise dækmærket og produkt databladet, men bør ikke være ansvarlige for nøjagtigheden eller indholdet af dækmærket eller produkt databladet. De forpligtelser, som denne forordning pålægger hostingtjenesteydere, bør begrænses til, hvad der er rimeligt, og bør ikke udgøre en generel forpligtelse til at overvåge de oplysninger, som de lagrer, eller til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på aktiviteter, som ikke er i overensstemmelse med denne forordnings krav. Hostingtjenesteydere skal dog i henhold til artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF⁽¹⁰⁾, hvis de ønsker at være omfattet af ansvarsfritagelsen i nævnte bestemmelse, straks efter anmodning fra modtagere af deres tjenester tage skridt til at fjerne eller hindre adgang til oplysninger, som de lagrer, når sådanne oplysninger ikke opfylder kravene i nærværende forordning, f.eks. kravene vedrørende manglende, ufuldstændigt eller ukorrekt dækmærke eller produkt datablad. Dette bør ske, så snart den pågældende får reelt kendskab til sådanne oplysninger eller, for så vidt angår erstatningskrav, så snart de bliver bekendt med sådanne oplysninger, f.eks. gennem specifikke oplysninger fra en markedsovervågningsmyndighed. Leverandører, der sælger direkte til slutbrugere via eget websted, er omfattet af samme forpligtelser vedrørende fjernsalg som distributører.
- (28) Rullemodstand, vådgreb, rullestøj afgivet til omgivelserne og andre parametre bør måles i overensstemmelse med pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, der tager hensyn til de nyeste, generelt anerkendte måle- og beregningsmetoder. Så vidt det er muligt, bør sådanne metoder afspejle den gennemsnitlige forbrugers adfærd og være solid, så de kan forhindre både tilsigtet og utilsigtet omgåelse af reglerne. Dækmærker bør afspejle den sammenlignelige ydeevne for dækkene i egentlig brug inden for de begrænsninger, der følger af behovet for pålidelig, nøjagtig og reproducerbar laboratorieprøvning, således at slutbrugerne kan sammenligne forskellige dæk, og fabrikanternes prøvningsomkostninger begrænses.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») (EUT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

- (29) Hvor nationale myndigheder som defineret i artikel 3, nr. 37), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 ⁽¹¹⁾ har tilstrækkelig grund til at antage, at en leverandør ikke har sikret dækmærkets nøjagtighed, og for at skabe større tillid hos forbrugerne, bør disse myndigheder kontrollere, om de klasser for rullemodstand, vådgreb og rullestøj afgivet til omgivelserne, der er vist på dækmærket, samt piktogrammerne for andre parametre svarer til den dokumentation, som leverandøren har leveret baseret på prøvningsresultater og beregninger. Denne kontrol kan finde sted i forbindelse med typegodkendelsesprocessen og kræver ikke nødvendigvis en fysisk prøvning af dækket.
- (30) Leverandørers, grossisters, forhandlers og andre distributørers overholdelse af dækmærkningsbestemmelserne er afgørende for at sikre lige konkurrencevilkår overalt i Unionen. Derfor bør medlemsstaterne overvåge overholdelsen ved at føre regelmæssig efterfølgende kontrol og markedsovervågning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 ⁽¹²⁾.
- (31) Med henblik på at overvåge overholdelsen, give slutbrugerne et nyttigt værktøj og give distributører andre måder at modtage produktdatablade på bør dæk medtages i den produktdatabase, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2017/1369. Nævnte forordning bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (32) For at sikre, at slutbrugerne har tillid til dækmærket, bør andre mærker, der efterligner dækmærket, ikke være tilladt. Af samme årsag bør andre mærker, tegn, symboler eller angivelser, som kan vildlede eller forvirre slutbrugere med hensyn til de parametre, der angives på dækmærket, ikke være tilladt.
- (33) De sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordning og af delegerede retsakter vedtaget i henhold hertil, bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (34) For at fremme energieffektivitet, afbødning af klimaforandringer, færdselssikkerhed og miljøbeskyttelse bør medlemsstaterne være i stand til at skabe incitamenter til anvendelse af energieffektive og sikre dæk. Det står medlemsstaterne frit for at beslutte, af hvilken art sådanne incitamenter skal være. Incitamenterne bør være i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregele og bør ikke skabe urimelige hindringer for markedsadgang. Denne forordning foregriber ikke resultatet af eventuelle statsstøttesager om sådanne incitamenter efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (35) For at ændre indholdet og udformningen af dækmærket, indføre krav med hensyn til regummierede dæk, dæks slidstyrke og levetid og tilpasse bilagene til den teknologiske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹³⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (36) Når der findes pålidelige, nøjagtige og reproducerbare prøvningsmetoder til måling af dæks slidstyrke og levetid, bør Kommissionen vurdere gennemførligheden af at tilføje oplysninger om dæks slidstyrke og levetid på dækmærket. Kommissionen bør ved forslaget til en delegeret retsakt med henblik på at tilføje oplysninger om dæks slidstyrke og levetid på dækmærket tage hensyn til denne vurdering og bør samarbejde tæt med industrien, relevante standardiseringsorganisationer, som f.eks. Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) og Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), og med repræsentanter for andre interessenter med interesse i udviklingen af egnede prøvningsmetoder. Oplysninger om dæks slidstyrke og levetid bør være utvetydige og bør ikke påvirke dækmærkets samlede forståelighed og effektivitet for slutbrugerne negativt. Sådanne oplysninger vil også sætte slutbrugerne i stand til at træffe et informeret valg med hensyn til dæk, disses levetid og den utilsigtede afgivelse af mikroplast. Det vil bidrage til miljøbeskyttelsen og samtidig give slutbrugerne mulighed for at anslå driftsomkostningerne ved dæk over en længere periode.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (37) Dæk, der allerede er blevet bragt i omsætning før denne forordnings anvendelsesdato, bør ikke skulle forsynes med et nyt dækmærke.
- (38) Dækmærkets størrelse bør forblive den samme som den, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1222/2009. Oplysninger om snegreb og isgreb samt QR-koden bør angives på dækmærket.
- (39) Kommissionen bør foretage en evaluering af nærværende forordning. I overensstemmelse med punkt 22 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi og danne grundlag for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag.
- (40) Målet for denne forordning, nemlig at gøre vejtransporten sikrere, i højere grad beskytte sundheden og øge den økonomiske og miljømæssige effektivitet af vejtransport ved at give slutbrugerne oplysninger, der sætter dem i stand til at vælge mere brændstofbesparende, mere holdbare, sikrere og mere støjsvage dæk, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da det kræver harmoniserede oplysninger til slutbrugerne, men kan på grund af behovet for et harmoniseret regelsæt og lige konkurrencevilkår for fabrikkerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). En forordning er stadig det mest hensigtsmæssige retlige instrument, da den fastsætter tydelige og detaljerede bestemmelser, som forhindrer uensartet gennemførelse i medlemsstaterne, og dermed sikrer en højere grad af harmonisering i hele Unionen. Et harmoniseret regelsæt på EU-plan frem for på medlemsstatsplan reducerer omkostningerne for leverandørerne, sikrer lige konkurrencevilkår og sikrer den frie bevægelighed for varer i hele det indre marked. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i TEU, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (41) Forordning (EF) nr. 1222/2009 bør derfor ophæves med virkning fra datoen for anvendelsen af nærværende forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning opstiller en ramme for formidling af harmoniserede oplysninger om dækparametre gennem mærkning, således at slutbrugerne ved køb af dæk får mulighed for at træffe et informeret valg, med henblik på at gøre vejtransporten sikrere, i højere grad beskytte sundheden og øge den økonomiske og miljømæssige effektivitet af vejtransport ved at fremme brændstofbesparende, langtidsholdbare og sikre dæk med lavt støjniveau.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på C1-dæk, C2-dæk og C3-dæk, der bringes i omsætning.

Kravene for regummierede dæk finder først anvendelse, når der findes en passende prøvningsmetode til måling af disse dæks ydeevne i overensstemmelse med artikel 13.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- professionelle off road-dæk
- dæk konstrueret til montering udelukkende på køretøjer, der er registreret første gang før den 1. oktober 1990
- dæk af T-typen til reservehjul til midlertidig brug
- dæk, som kun er konstrueret til hastigheder under 80 km/t
- dæk med en nominal fælgdiameter, der ikke overstiger 254 mm, eller som er 635 mm og derover
- dæk monteret med traktionsforbedrende anordninger, såsom pigdæk
- dæk til køretøjer udelukkende beregnet til væddeløbskørsel
- brugte dæk, medmindre sådanne dæk er importeret fra et tredjeland.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »C1-dæk«, »C2-dæk« og »C3-dæk«: dæk i de respektive klasser, der er angivet i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 661/2009
- 2) »regummieret dæk«: et brugt dæk, der er blevet istandsat ved erstatning af den slidte slidbane med nyt materiale
- 3) »dæk af T-typen til reservehjul til midlertidig brug«: et reservedæk til midlertidig brug, der er konstrueret til højere oppumpningstryk end normale og forstærkede dæk
- 4) »professionelt off road-dæk«: specialdæk, der primært anvendes til kørsel i vanskeligt terræn
- 5) »dækmærke«: et grafisk diagram, i trykt eller elektronisk form, herunder i form af et klistermærke, som indeholder symboler, der skal oplyse slutbrugere om et dæks eller et parti dæks ydeevne med hensyn til de parametre, der er fastsat i bilag I
- 6) »salgssted«: et sted, hvor dæk udstilles eller opbevares og udbydes til salg, herunder bilforhandlers udstillingslokaler, hvor dæk, der ikke er monteret på køretøjer, udbydes til salg til slutbrugere
- 7) »teknisk reklamemateriale«: dokumentation i trykt eller elektronisk form, der er produceret af en leverandør til at supplere reklamemateriale, og som indeholder de oplysninger, der er fastsat i bilag IV
- 8) »produktdatablad«: et standardiseret dokument med de oplysninger, der er fastsat i bilag III, i trykt eller elektronisk form
- 9) »teknisk dokumentation«: dokumentation, der er tilstrækkelig til, at markedsovervågningsmyndighederne kan vurdere nøjagtigheden af dækmærket og produktdatabladet, herunder de oplysninger, der er fastsat i bilag VII, punkt 2
- 10) »produktdatabase«: den database, der er oprettet i henhold til artikel 12 i forordning (EU) 2017/1369
- 11) »fjernsalg«: udbud til salg, udlejning eller salg på afbetaling via postordre, katalog eller internettet eller pr. telefon eller på enhver anden måde, hvor den potentielle slutbruger må formodes ikke at få lejlighed til at se det udstillede dæk
- 12) »fabrikant«: en fabrikant som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2019/1020
- 13) »importør«: en importør som defineret i artikel 3, nr. 9), i forordning (EU) 2019/1020
- 14) »bemyndiget repræsentant«: en i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at agere på fabrikantens vegne i forbindelse med varetagelsen af specificerede opgaver for så vidt angår fabrikantens forpligtelser i henhold til kravene i denne forordning
- 15) »leverandør«: en fabrikant, der er etableret i Unionen, den bemyndigede repræsentant for en fabrikant, der ikke er etableret i Unionen, eller en importør, der bringer et produkt i omsætning på EU-markedet
- 16) »distributør«: en fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra leverandøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet
- 17) »gøre tilgængelig på markedet«: gøre tilgængelig på markedet som defineret i artikel 3, nr. 1), i forordning (EU) 2019/1020
- 18) »bringe i omsætning«: bringe i omsætning som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2019/1020
- 19) »slutbruger«: en forbruger, administrator af vognparker eller vejtransportvirksomhed, som køber eller forventes at købe et dæk
- 20) »parameter«: en dækegenskab, som indvirker mærkbart på miljøet, færdselssikkerheden eller sundheden under brugen af dækket, såsom dækkets slidstyrke, levetid, rullemodstand, vådgreb, rullestøj afgivet til omgivelserne, snegreb eller isgreb
- 21) »dæktype«: en version af et dæk, for hvilken de tekniske egenskaber på dækmærket, produktdatabladet og dæktypeidentifikationen er de samme for samtlige enheder af den pågældende version
- 22) »verifikationsolerance«: den maksimalt tilladte afvigelse mellem måle- og beregningsresultaterne af de verifikationsprocedurer, der udføres af eller på vegne af markedsovervågningsmyndighederne, og værdierne af de erklærede eller offentliggjorte parametre, og som afspejler afvigelsen mellem forskellige laboratorier

- 23) »dæktypeidentifikation«: en kode, oftest alfanumerisk, hvormed en bestemt dæktype skelnes fra andre dæktyper, som har samme virksomhedsnavn eller varemærke som leverandøren
- 24) »ækvivalent dæktype«: en dæktype, der bringes i omsætning af den samme leverandør som en anden dæktype med en anden dæktypeidentifikation, og som har de samme tekniske egenskaber, der er relevante for dækmærket, og det samme produktdatablad.

Artikel 4

Dækleverandørernes forpligtelser

1. Leverandørerne sikrer, at der sammen med C1-dæk, C2-dæk og C3-dæk, der bringes i omsætning, uden vederlag:
  - a) for hvert enkelt dæk leveres et dækmærke i form af et klistermærke, der er i overensstemmelse med kravene i bilag II, der angiver de oplysninger og klasser for hvert af de parametre, der er fastlagt i bilag I, og et produktdatablad, eller
  - b) for hvert parti af et eller flere identiske dæk leveres et trykt dækmærke, der er i overensstemmelse med kravene i bilag II, der angiver de oplysninger og klasser for hvert af de parametre, der er fastlagt i bilag I, og et produktdatablad.
2. Hvad angår dæk, der sælges eller udbydes til salg ved fjernsalg, sikrer leverandørerne, at dækmærket er vist tæt på prisangivelsen, og at produktdatabladet kan tilgås, herunder i trykt form efter anmodning fra slutbrugeren. Dækmærket skal være af en sådan størrelse, at det er klart synligt og letlæseligt, og skal svare forholdsmæssigt til den størrelse, der er angivet i punkt 2.1 i bilag II.

Hvad angår dæk, der sælges eller udbydes til salg på internettet, kan leverandørerne gøre dækmærket for en bestemt dæktype tilgængeligt i et indlejret billede.

3. Leverandørerne sikrer, at dækmærket er vist på enhver visuel reklame for en bestemt dæktype. Hvis den visuelle reklame viser den pågældende dæktypes pris, vises dækmærket tæt på prisangivelsen.

For visuelle reklamer på internettet kan leverandørerne gøre dækmærket tilgængeligt i et indlejret billede.

4. Leverandørerne sikrer, at alt teknisk reklamemateriale vedrørende en bestemt dæktype viser dækmærket for den pågældende dæktype og indeholder oplysningerne i bilag IV.
5. Leverandørerne leverer til en relevant national myndighed, jf. definitionen i artikel 3, nr. 37), i forordning (EU) 2018/858, de værdier, der bruges til at bestemme de tilknyttede klasser og eventuelle andre oplysninger om ydeevne, som leverandøren angiver på dækmærket for dæktyper i overensstemmelse med bilag I til nærværende forordning, samt det dækmærke, der er i overensstemmelse med bilag II til nærværende forordning. Disse oplysninger forelægges den relevante nationale myndighed efter nærværende forordnings artikel 5, stk. 1 og 2, inden de pågældende dæktyper bringes i omsætning, således at myndigheden kan kontrollere dækmærkets nøjagtighed.
6. Leverandørerne sikrer nøjagtigheden af deres dækmærker og produktdatablade.
7. Leverandørerne kan stille teknisk dokumentation til rådighed for andre myndigheder i medlemsstaterne end de myndigheder, der er angivet i stk. 5, eller for relevante nationale akkrediterede organer efter anmodning.
8. Leverandørerne samarbejder med markedsovervågningsmyndighederne og træffer øjeblikkelige tiltag for at afhjælpe eventuelle tilfælde af manglende overholdelse af denne forordning, som de er ansvarlige for, på eget initiativ, eller når det kræves af markedsovervågningsmyndighederne.
9. Leverandørerne leverer eller fremviser ikke andre mærker, tegn, symboler eller angivelser, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning, og som sandsynligvis ville vildlede eller forvirre slutbrugerne med hensyn til parametrene i bilag I.
10. Leverandørerne leverer eller fremviser ikke dækmærker, der efterligner det i denne forordning fastsatte dækmærke.

*Artikel 5***Dækleverandørernes forpligtelser med hensyn til produkt databasen**

1. Fra den 1. maj 2021 indfører leverandørerne de oplysninger, der er angivet i bilag VII, i produkt databasen, før et dæk, der er fremstillet efter nævnte dato, bringes i omsætning.
2. For dæk, der er fremstillet mellem den 25. juni 2020 og den 30. april 2021, indfører leverandøren de oplysninger, der er angivet i bilag VII, i produkt databasen senest den 30. november 2021.
3. For dæk, der bringes i omsætning inden den 25. juni 2020, kan leverandøren indføre de oplysninger, der er angivet i bilag VII, i produkt databasen.
4. Indtil de i stk. 1 og 2 angivne oplysninger er blevet indført i produkt databasen, stiller leverandøren en elektronisk udgave af den tekniske dokumentation til rådighed til kontrol senest 10 arbejdsdage efter at have modtaget en anmodning derom fra en markedsovervågningsmyndighed.
5. Hvis typegodkendelsesmyndighederne eller markedsovervågningsmyndighederne har behov for andre oplysninger end dem, der er anført i bilag VII, for at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, forsyner leverandøren dem efter anmodning med disse oplysninger.
6. Et dæk, for hvilket der foretages ændringer med relevans for dækmærket eller produkt databladet, betragtes som en ny dæktype. Leverandøren angiver i produkt databasen, når denne er ophørt med at bringe enheder af en bestemt dæktype i omsætning.
7. Efter at den sidste enhed af en dæktype er bragt i omsætning, opbevarer leverandøren oplysningerne om denne dæktype i produkt databasens overholdelsesdel i en periode på fem år.

*Artikel 6***Dækdistributørernes forpligtelser**

1. Distributørerne sikrer, at:
  - a) dæk på salgsstedet er forsynet med et dækmærke i form af et klistermærke, der er i overensstemmelse med kravene i bilag II, fra leverandøren i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), på et klart synligt sted, hvor det er læseligt i sin helhed, og at produkt databladet er tilgængeligt, herunder i trykt form efter anmodning, eller
  - b) et trykt dækmærke, der er i overensstemmelse med kravene i bilag II, inden et dæk, der er en del af et parti af et eller flere identiske dæk, sælges, forevises slutbrugeren og er klart vist tæt på dækket på salgsstedet, og at produkt databladet er tilgængeligt.
2. Distributørerne sikrer, at dækmærket er vist på enhver visuel reklame for en bestemt dæktype. Hvis den visuelle reklame viser den pågældende dæktypes pris, vises dækmærket tæt på prisangivelsen.

For visuelle reklamer på internettet for en bestemt dæktype kan distributørerne gøre dækmærket tilgængeligt i et indlejret billede.

3. Distributørerne sikrer, at alt teknisk reklamemateriale vedrørende en bestemt dæktype viser dækmærket og indeholder oplysningerne i bilag IV.
4. Distributørerne sikrer, at de giver slutbrugeren en kopi af dækmærket inden købet i de tilfælde, hvor slutbrugeren ikke på salgstidspunktet kan se de dæk, der udbydes til salg.
5. Distributørerne sikrer, at alle papirbaserede fjernsalg fremviser dækmærket, og at slutbrugeren kan tilgå produkt databladet via en hjemmeside uden adgangsbetaling og kan anmode om en trykt kopi af produkt databladet.
6. Distributører, der anvender fjernsalg pr. telefon, orienterer slutbrugeren om klasserne for hvert af parametrene på dækmærket og orienterer slutbrugeren om, at de kan tilgå dækmærket og produkt databladet via en hjemmeside uden adgangsbetaling og anmode om en trykt kopi.
7. Hvad angår dæk, der sælges eller udbydes til salg på internettet, sikrer distributørerne, at dækmærket er vist tæt på prisangivelsen, og at produkt databladet kan tilgås. Dækmærket skal være af en sådan størrelse, at det er klart synligt og letlæseligt, og skal svare forholdsmæssigt til den størrelse, der er angivet i punkt 2.1 i bilag II.

Distributørerne kan gøre dækmærket for en bestemt dæktype tilgængeligt i et indlejret billede.

Artikel 7

Køretøjsleverandørernes og køretøjsdistributørernes forpligtelser

Hvis slutbrugerne har til hensigt at anskaffe et nyt køretøj, giver køretøjsleverandørerne og -distributørerne inden salget disse slutbrugere dækmærket for de dæk, der tilbydes sammen med eller monteret på køretøjet, samt eventuelt relevant teknisk reklamemateriale, og sikrer, at produktdatabladet er tilgængeligt.

Artikel 8

Hostingtjenesteydernes forpligtelser

Hvis en tjenesteyder som omhandlet i artikel 14 i direktiv 2000/31/EF tillader salg af dæk gennem sit websted, gør tjenesteyderen det muligt at vise dækmærket og produktdatabladet fra leverandøren tæt på prisangivelsen og underretter distributøren om forpligtelsen til at vise dækmærket og produktdatabladet.

Artikel 9

Prøvnings- og målemetoder

De oplysninger, der efter artikel 4, 6 og 7 skal gives om de parametre, der angives på dækmærket, skal fremskaffes i overensstemmelse med de prøvningsmetoder, der er omhandlet i bilag I, og den laboratoriejusteringsprocedure, der er omhandlet i bilag V.

Artikel 10

Verifikationsprocedure

Medlemsstaterne anvender for hvert af de parametre, der er fastsat i bilag I, den i bilag VI fastsatte verifikationsprocedure, når de vurderer de oplyste klassers overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 11

Medlemsstaternes forpligtelser

1. Medlemsstaterne forhindrer ikke, at dæk, der er i overensstemmelse med denne forordning, bringes i omsætning eller tages i brug på deres område.
2. Hvor medlemsstaterne indfører incitament for dæk, må sådanne incitament alene vedrøre dæk i klasse A eller B, hvad angår rullemodstand eller vådgreb, jf. bilag I, henholdsvis del A og B. Skatte- og afgiftsforanstaltninger udgør ikke incitament med henblik på denne forordning.
3. Hvor en national myndighed som defineret i artikel 3, nr. 37), i forordning (EU) 2018/858 har tilstrækkelig grund til at antage, at en leverandør ikke har sikret et dækmærkes nøjagtighed i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4, stk. 6, kontrollerer den, at de klasser og alle andre oplysninger om ydeevne, der er angivet på dækmærket, svarer til de værdier og den dokumentation, som leverandøren har angivet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 4, stk. 5, uden at det berører forordning (EU) 2019/1020.
4. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1020, at de nationale markedsovervågningsmyndigheder opretter et system for rutinemæssige inspektioner og ad hoc-inspektioner på salgssteder med henblik på at sikre overensstemmelse med nærværende forordning.
5. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner og håndhævelse, der finder anvendelse i tilfælde af overtrædelse af denne forordning og af de delegerede retsakter, der er vedtaget i medfør heraf, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 1. maj 2021 Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger, der ikke tidligere er blevet meddelt til Kommissionen, og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 12

EU-markedsovervågning og kontrol af produkter, der indføres på EU-markedet

1. Forordning (EU) 2019/1020 finder anvendelse på de dæk, der er omfattet af nærværende forordning og af de relevante delegerede retsakter, der er vedtaget i medfør heraf.
2. Kommissionen fremmer og støtter samarbejde og udvekslingen af oplysninger om markedsovervågning i forbindelse med mærkning af dæk mellem de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for markedsovervågning eller for kontrol med dæk, som indføres på EU-markedet, og mellem disse myndigheder og Kommissionen, navnlig ved i højere grad at inddrage den administrative samarbejdsgruppe om dækmærkning.
3. Medlemsstaternes nationale markedsovervågningsstrategier, der er oprettet i henhold til artikel 13 i forordning (EU) 2019/1020, skal omfatte foranstaltninger til at sikre nærværende forordnings effektive håndhævelse.
4. Markedsovervågningsmyndighederne kan i tilfælde af leverandørens manglende overholdelse af denne forordning eller af de relevante delegerede retsakter vedtaget i medfør heraf pålægge leverandøren at dække omkostningerne til dokumentkontrol og fysisk produktprøvning.

Artikel 13

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at ændre:
  - a) bilag II for så vidt angår dækmærkets indhold og udformning
  - b) bilag I, del D og E, og bilag II, III, IV, V, VI og VII ved at tilpasse de værdier, udregningsmetoder og krav, der er fastsat deri, til den teknologiske udvikling.
2. Senest den 26. juni 2022 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte nye oplysningskrav for regummierede dæk i bilagene, forudsat at der findes en passende prøvningsmetode.
3. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at medtage parametre eller oplysningskrav for dæks slidstyrke og levetid, så snart der findes pålidelige, nøjagtige og reproducerbare prøvningsmetoder til måling af dæks slidstyrke og levetid, som kan anvendes af europæiske eller internationale standardiseringsorganisationer, og forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
  - a) Kommissionen har gennemført en grundig konsekvensanalyse, og
  - b) Kommissionen har gennemført en passende høring af de relevante interessenter.
4. Hvis det er relevant, skal Kommissionen ved udarbejdelsen af delegerede retsakter afprøve indholdet og udformningen af dækmærker på repræsentative grupper af EU-kunder for at sikre, at dækmærkerne er letforståelige, og offentliggøre resultaterne.

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 25. juni 2020. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Evaluering og rapport

Senest den 1. juni 2025 foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Rapporten skal vurdere, i hvor høj grad denne forordning og de i medfør heraf vedtagne delegerede retsakter har medført, at slutbrugere vælger dæk med bedre ydeevne, idet der tages hensyn til denne forordnings og de i medfør heraf vedtagne delegerede retsakters indvirkning på erhvervslivet, brændstofforbrug, sikkerhed, drivhusgasemissioner, forbrugerbevidsthed og markedsovervågningsaktiviteter. Rapporten skal også vurdere omkostninger og fordele ved obligatorisk, uafhængig tredjepartsverifikation af dækmærkets oplysninger, under hensyntagen til erfaring opnået med hensyn til de videre rammer i forordning (EF) nr. 661/2009.

Artikel 16

Ændring af forordning (EU) 2017/1369

Artikel 12, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2017/1369 affattes således:

- »a) støtte markedsovervågningsmyndighederne i udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning og de relevante delegerede retsakter, herunder håndhævelsen heraf, og i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 af 25. maj 2020 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre parametre, om ændring af forordning (EU) 2017/1369 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1222/2009 (EUT L 177 af 5.6.2020, s. 1).«

Artikel 17

Ophævelse af forordning (EF) nr. 1222/2009

Forordning (EF) nr. 1222/2009 ophæves med virkning fra den 1. maj 2021.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i nærværende forordnings bilag VIII.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. maj 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. maj 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D.M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

A. METELKO-ZGOMBIĆ

Formand

BILAG I

PRØVNING, KLASSIFICERING OG MÅLING AF DÆKPARAMETRE

Del A: Brændstofeffektivitetsklasser og rullemodstandskoefficient

Brændstofeffektivitetsklassen fastlægges og illustreres på dækmærket ifølge skalaen fra »A« til »E« i nedenstående tabel på grundlag af rullemodstandskoefficienten (RRC i N/kN) og målt i overensstemmelse med bilag 6 til FN/ECE-regulativ nr. 117 og justeret efter laboratoriejusteringsproceduren i bilag V.

Hvis en dæktype tilhører mere end én dækklasser (f.eks. C1 og C2), benyttes der til klassificering af dæktypen efter brændstofeffektivitet den klassificeringsskala, som gælder for den højeste dækklasser (f.eks. C2 og ikke C1).

	C1-dæk	C2-dæk	C3-dæk
Brændstofeffektivitetsklasse	RRC i N/kN	RRC i N/kN	RRC i N/kN
A	$RRC \leq 6,5$	$RRC \leq 5,5$	$RRC \leq 4,0$
B	$6,6 \leq RRC \leq 7,7$	$5,6 \leq RRC \leq 6,7$	$4,1 \leq RRC \leq 5,0$
C	$7,8 \leq RRC \leq 9,0$	$6,8 \leq RRC \leq 8,0$	$5,1 \leq RRC \leq 6,0$
D	$9,1 \leq RRC \leq 10,5$	$8,1 \leq RRC \leq 9,0$	$6,1 \leq RRC \leq 7,0$
E	$RRC \geq 10,6$	$RRC \geq 9,1$	$RRC \geq 7,1$

Del B: Vådgrebsklasser

1. Vådgrebsklassen fastlægges og illustreres på dækmærket på skalaen fra »A« til »E« i nedenstående tabel på grundlag af vådgrebsindekset (G) beregnet i overensstemmelse med punkt 2 og målt i overensstemmelse med bilag 5 til FN/ECE-regulativ nr. 117.

2. Beregning af vådgrebsindeks (G)

$$G = G(T) - 0,03$$

hvor:

$G(T)$ = kandidatdækkets vådgrebsindeks som målt ved én prøvningscyklus

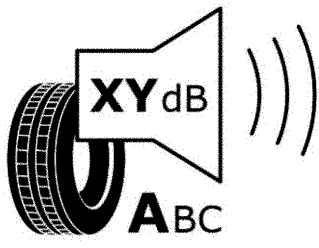
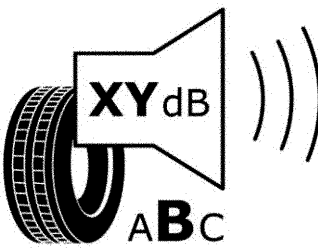
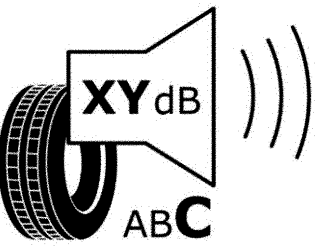
	C1-dæk	C2-dæk	C3-dæk
Vådgrebsklasse	G	G	G
A	$1,55 \leq G$	$1,40 \leq G$	$1,25 \leq G$
B	$1,40 \leq G \leq 1,54$	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$
C	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$
D	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$	$0,80 \leq G \leq 0,94$
E	$G \leq 1,09$	$G \leq 0,94$	$G \leq 0,79$

Del C: Klasser vedrørende rullestøj afgivet til omgivelserne og målt værdi

Den målte værdi for rullestøj afgivet til omgivelserne (N, i dB(A)) skal oplyses i decibel og udregnes i overensstemmelse med bilag 3 til FN/ECE-regulativ nr. 117.

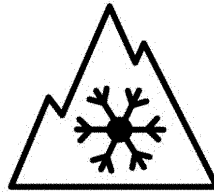
Klassen vedrørende rullestøj afgivet til omgivelserne bestemmes og illustreres på dækmærket ud fra grænseværdierne (LV), jf. bilag II, del C, til forordning (EF) nr. 661/2009 på følgende måde:

$N \leq LV - 3$	$LV - 3 < N \leq LV$	$N > LV$
		

Del D: Snegreb

Snegrebet prøves i overensstemmelse med bilag 7 til FN/ECE-regulativ nr. 117.

Et dæk, der overholder minimumværdierne i indekset for snegreb i FN/ECE-regulativ nr. 117, skal klassificeres som et dæk til brug under hårde sneforhold, og følgende piktogram skal angives på dækmærket:

Del E: Isgreb

Isgrebet prøves i henhold til pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, herunder, hvis det er relevant, internationale standarder, der tager hensyn til de nyeste, generelt anerkendte metoder.

Dækmærket for et dæk, der overholder de relevante minimumværdier i indekset for isgreb, skal omfatte følgende piktogram:

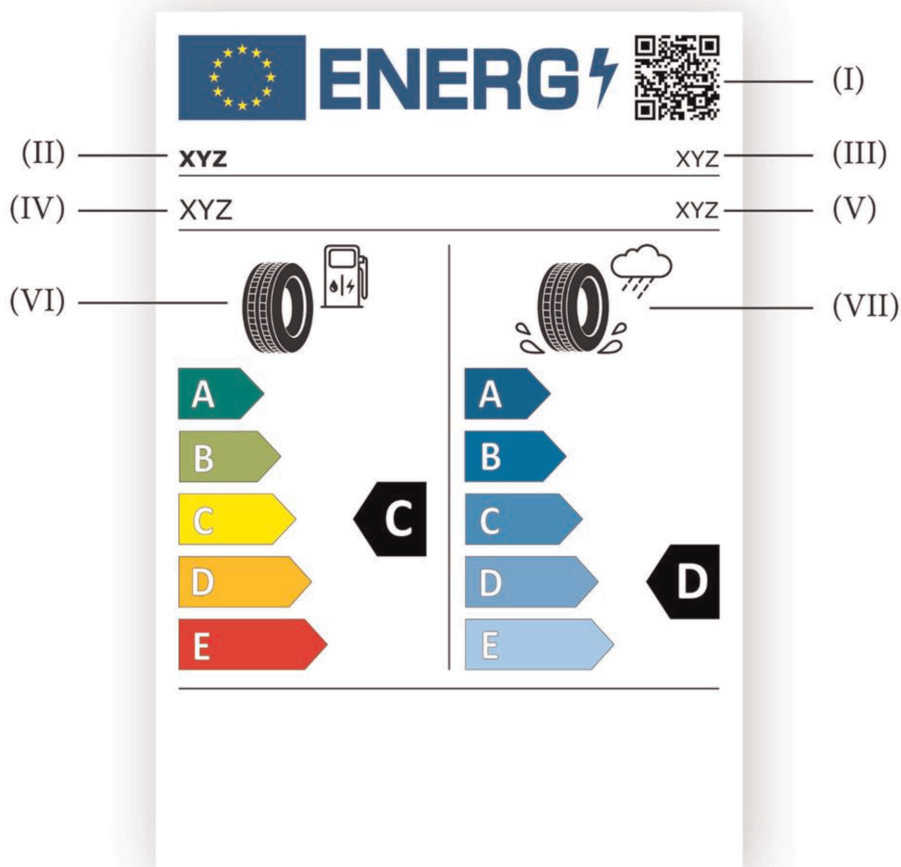

—

BILAG II

DÆKMÆRKETS INDHOLD OG UDFORMNING

1. Dækmærkers indhold
  - 1.1. Oplysninger, der skal angives på den øverste del af dækmærket:

- I. QR-kode
- II. leverandørens virksomhedsnavn eller varemærke
- III. dæktpeidentifikation
- IV. dækdimentsbetegnelse, belastningsindeks og hastighedskategorisymbol som angivet i regulativ nr. 30 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) ⁽¹⁾ i den seneste udgave, der finder anvendelse i Unionen, (FN/ECE regulativ nr. 30) og regulativ nr. 54 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) ⁽²⁾ i den seneste udgave, der finder anvendelse i Unionen, (FN/ECE regulativ nr. 54) for C1-dæk, C2-dæk og C3-dæk, alt efter hvad der er relevant
- V. dækkklasse: dvs. C1, C2 eller C3
- VI. piktogram for brændstoffektivitet, skala og ydeevneklasse

⁽¹⁾ Regulativ nr. 30 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af luftdæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil (EUT L 201 af 30.7.2008, s. 70).

⁽²⁾ Regulativ nr. 54 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af dæk til erhvervskøretøjer og påhængskøretøjer dertil (EUT L 183 af 11.7.2008, s. 41).

VII. piktogram for vådgreb, skala og ydeevneklasse.

- 1.2. Oplysninger, der skal angives på den nederste del af dækmærket for alle andre dæk end dem, som overholder minimumværdierne i indekset for snegreb i FN/ECE-regulativ nr. 117 eller de relevante minimumværdier i indekset for isgreb eller begge:

I. piktogram for rullestøj afgivet til omgivelserne, værdi (angivet i dB(A) og afrundet til nærmeste heltal) og ydeevneklasse

II. løbenummeret på denne forordning: »2020/740«.

- 1.3. Oplysninger, der skal angives på den nederste del af dækmærket for dæk, som overholder minimumværdierne i indekset for snegreb i FN/ECE-regulativ nr. 117:

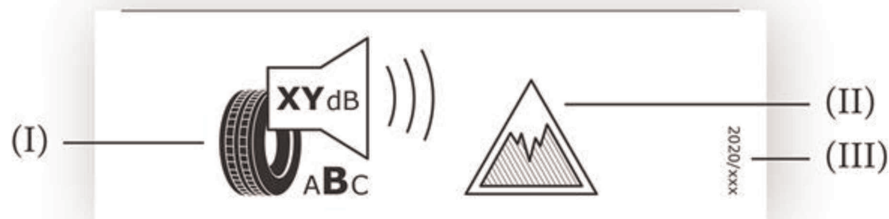

I. piktogram for rullestøj afgivet til omgivelserne, værdi (angivet i dB(A) og afrundet til nærmeste heltal) og ydeevneklasse

II. piktogram for snegreb

III. løbenummeret på denne forordning: »2020/740«.

- 1.4. Oplysninger, der skal angives på den nederste del af mærket for dæk, som overholder de relevante minimumværdier i indekset for isgreb:

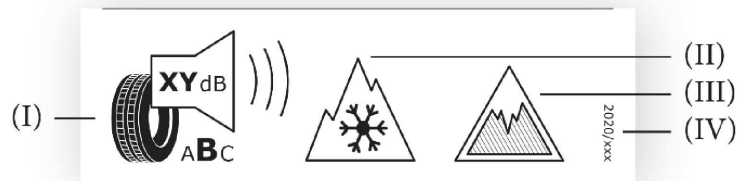

I. piktogram for rullestøj afgivet til omgivelserne, værdi (angivet i dB(A) og afrundet til nærmeste heltal) og ydeevneklasse

II. piktogram for isgreb

III. løbenummeret på denne forordning: »2020/740«.

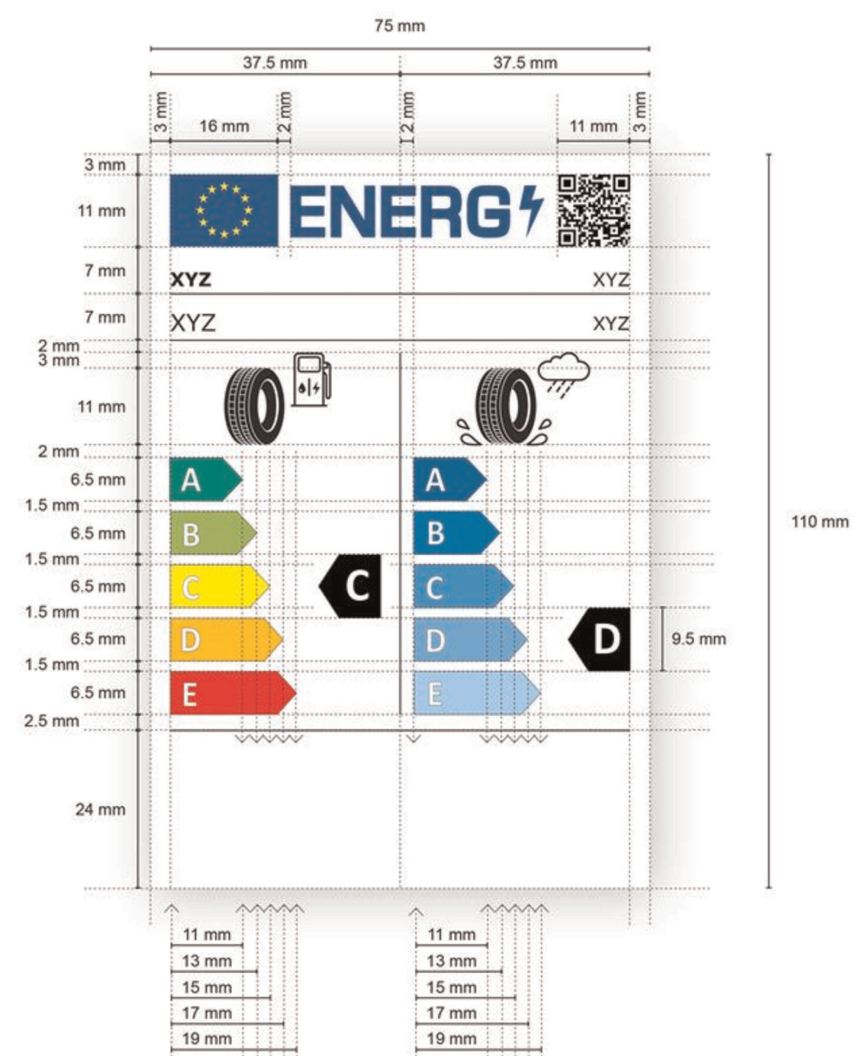
- 1.5. Oplysninger, der skal angives på den nederste del af dækmærket for dæk, som både overholder de relevante minimumværdier i indekset for snegreb i FN/ECE-regulativ nr. 117 og minimumværdierne i indekset for isgreb:

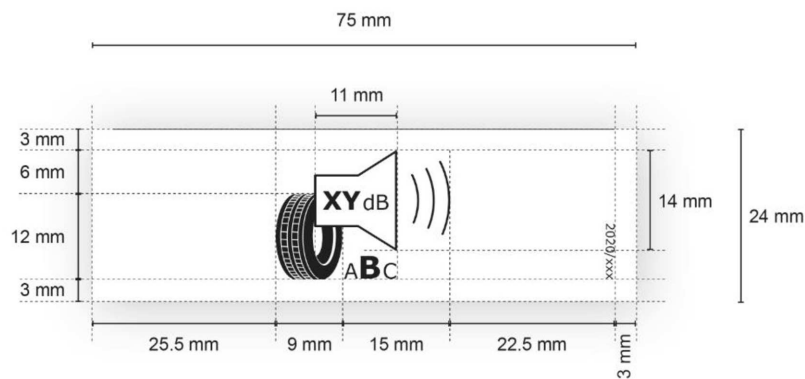
- I. piktogram for rullestøj afgivet til omgivelserne, værdi (angivet i dB(A) og afrundet til nærmeste heltal) og ydeevneklasse
- II. piktogram for snegreb
- III. piktogram for isgreb
- IV. løbenummeret på denne forordning: »2020/740«.

2. Dækmærkets udformning

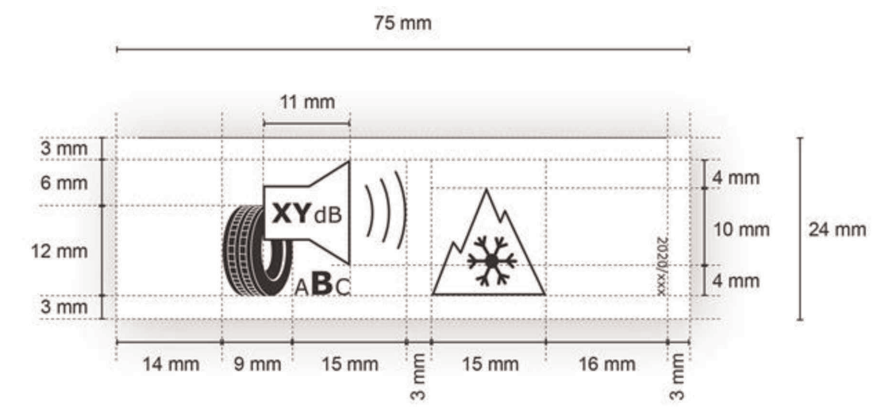
2.1. Udformning af den øverste del af dækmærket:

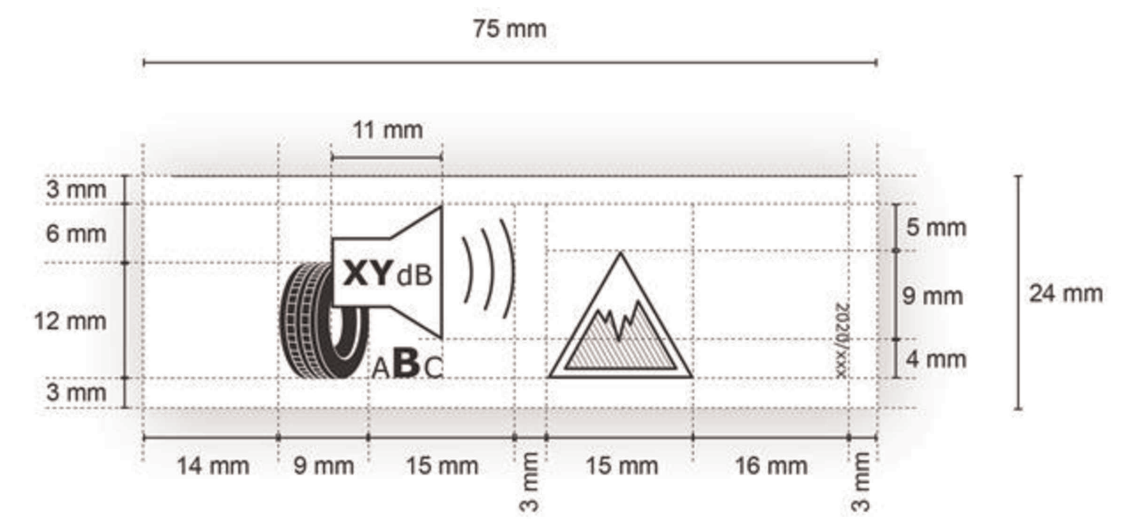
2.1.1. Udformning af den nederste del af dækmærket for alle andre dæk end dem, som overholder minimumværdierne i indekset for snegreb i FN/ECE-regulativ nr. 117 eller de relevante minimumværdier i indekset for isgreb eller begge:

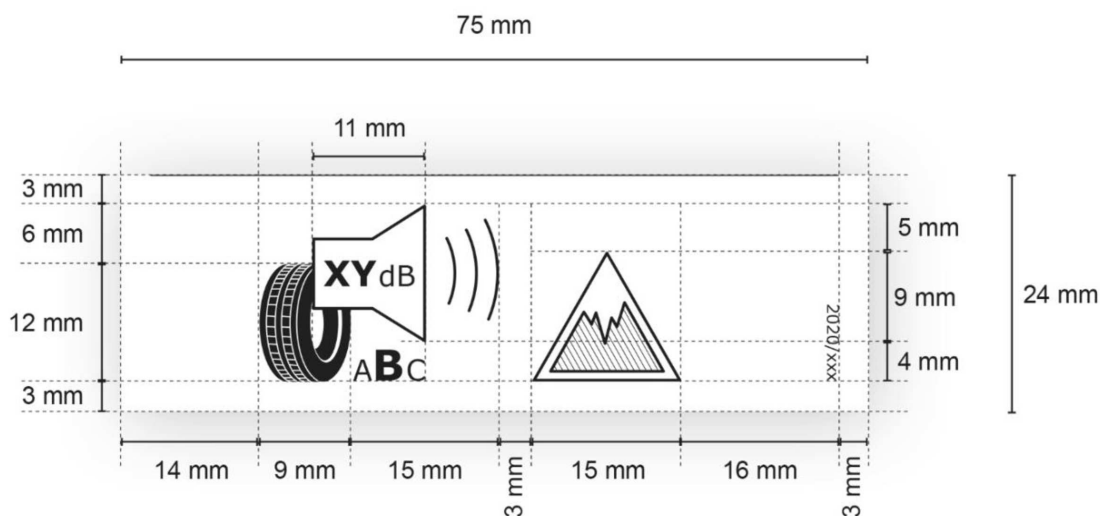
2.1.2. Udformning af den nederste del af dækmærket for dæk, som overholder minimumværdierne i indekset for snegreb i FN/ECE-regulativ nr. 117:

2.1.3. Udformning af den nederste del af dækmærket for dæk, som overholder minimumværdierne i indekset for isgreb:

2.1.4. Udformning af den nederste del af dækmærket for dæk, som både overholder de relevante minimumværdier i indekset for snegreb i FN/ECE-regulativ nr. 117 og minimumværdierne i indekset for isgreb:

2.2. Med henblik på afsnit 2.1:

- Dækmærkets minimumstørrelse: 75 mm bredt og 110 mm højt. Hvis dækmærket trykkes i et større format, skal dets indhold dog fortsat opfylde ovenstående specifikationer forholds-mæssigt
- Dækmærkets baggrund: 100 % hvid
- Skrifttyper: Verdana og Calibri
- Dimensioner og specifikationer for de elementer, der udgør dækmærket: som specificeret ovenfor
- Farvekoderne, angivet i CMYK — cyan, magenta, gul og sort — skal opfylde alle følgende krav:
  - EU-logoets farver skal være som følger:
    - baggrund: 100,80,0,0
    - stjerner: 0,0,100,0
  - energilogoets farve: 100,80,0,0
  - QR-kode: 100 % sort
  - leverandørens virksomhedsnavn eller varemærke: 100 % sort og i Verdana, fed type, 7 pt
  - dæktypeidentifikation: 100 % sort og i Verdana, almindelig type, 7 pt
  - dækdimentsbetegnelse, belastningsindeks og hastighedskategorisymbol: 100 % sort og i Verdana, almindelig type, 10 pt
  - dækklasser: 100 % sort og i Verdana, almindelig type, 7 pt, højrestillet
  - bogstaverne i brændstofeffektivitetsskalaen og i vådgrebsskalaen: 100 % sort og i Calibri, fed type, 19 pt; bogstaverne skal være centreret på en akse 4,5 mm til venstre for pilene
  - CMYK-farvekoderne for pilene i A til E-brændstofeffektivitetsskalaen skal være som følger:
    - Klasse A: 100,0,100,0
    - Klasse B: 45,0,100,0
    - Klasse C: 0,0,100,0
    - Klasse D: 0,30,100,0
    - Klasse E: 0,100,100,0

- CMYK-farvekoderne for pilene i A til E-vådgrebsskalaen skal være som følger:
    - A: 100,60,0,0
    - B: 90,40,0,0
    - C: 65,20,0,0
    - D: 50,10,0,0
    - E: 30,0,0,0
  - skillelinjer: stregstyrke på 0,5 pt, farven skal være 100 % sort
  - bogstavet for brændstofeffektivitetsklassen: 100 % hvidt og i Calibri, fed type, 33 pt. Brændstofeffektivitets- og vådgrebsskalsepilene og de tilsvarende pile i A til E-skalaen skal være placeret på en sådan måde, at deres spidser ligger på linje. Bogstavet i brændstofeffektivitets- og vådgrebsskalsepilen skal være centreret i den rektangulære del af pilen, der skal være 100 % sort
  - piktogram for brændstofeffektivitet: bredde 16 mm, højde 14 mm, stregstyrke 1 pt, farve: 100 % sort
  - piktogram for vådgreb: bredde 20 mm, højde 14 mm, stregstyrke 1 pt, farve: 100 % sort
  - piktogram for rullestøj afgivet til omgivelserne: bredde 24 mm, højde 18 mm, stregstyrke 1 pt, farve: 100 % sort. Antal decibel i højttaleren i Verdana, fed type, 12 pt, enheden »dB« i almindelig type, 9 pt; interval af klasser vedrørende rullestøj afgivet til omgivelserne (A til C), der er centreret under piktogrammet, med bogstavet for den relevante klasse vedrørende rullestøj afgivet til omgivelserne i Verdana, fed type, 16 pt, og de andre bogstaver for klasser vedrørende rullestøj afgivet til omgivelserne i Verdana, almindelig type, 10 pt
  - piktogram for snegreb: bredde 15 mm, højde 13 mm, stregstyrke 1 pt, farve: 100 % sort
  - piktogram for isgreb: bredde 15 mm, højde 13 mm, stregstyrke 1 pt, stregstyrke for skrå linjer 0,5 pt, farve: 100 % sort
  - forordningens nummer skal være 100 % sort og i Verdana, almindelig type, 6 pt.
-

BILAG III

PRODUKTDATABLAD

Oplysningerne i dæks produktdatablade skal medtages i produktbrochuren eller andet materiale, der leveres med dækket, og skal omfatte følgende:

- a) leverandørens virksomhedsnavn eller varemærke eller fabrikantens, hvis fabrikant og leverandør ikke er den samme
  - b) dæktypeidentifikation
  - c) dækdimensjonsbetegnelse, belastningsindeks og hastighedskategorisymbol som angivet i FN/ECE-regulativ nr. 30 eller i FN/ECE-regulativ nr. 54 for C1-dæk, C2-dæk og C3-dæk, alt efter hvad der er relevant
  - d) dækkets brændstoffektivitetsklasse, jf. bilag I
  - e) dækkets vådgrebsklasse, jf. bilag I
  - f) klassen vedrørende rullestøj afgivet til omgivelserne og decibelværdien, jf. bilag I
  - g) angivelse af, hvorvidt dækket er et dæk til brug under hårde sneforhold
  - h) angivelse af, hvorvidt dækket er et isdæk
  - i) dato for start af produktion af dæktypen (to cifre for ugen og to cifre for året)
  - j) dato for afslutning af produktion af dæktypen, når den er kendt (to cifre for ugen og to cifre for året).
-

BILAG IV

OPLYSNINGER I DET TEKNISKE REKLAMEMATERIALE

1. Oplysninger om dæk, der er medtaget i teknisk reklamemateriale, skal gives i følgende rækkefølge:
  - a) brændstofeffektivitetsklasse (bogstav »A« til »E«)
  - b) vådgrebsklasse (bogstav »A« til »E«)
  - c) klasse vedrørende rullestøj afgivet til omgivelserne og målt værdi i dB
  - d) angivelse af, hvorvidt dækket er til brug under hårde sneforhold
  - e) angivelse af, hvorvidt dækket er et isdæk.
2. De i punkt 1 omhandlede oplysninger skal opfylde følgende krav:
  - a) være letlæselige
  - b) være letforståelige
  - c) hvis dæktyper inden for en dækfamilie er klassificeret forskelligt afhængigt af dimensionerne eller andre egenskaber, oplyses intervallet mellem dæktypen med den laveste ydeevne og dæktypen med den højeste ydeevne.
3. Leverandørerne skal tillige stille følgende til rådighed på deres websteder:
  - a) et link til Kommissionens relevante webside om denne forordning
  - b) en forklaring af de piktogrammer, der er påtrykt dækmærket
  - c) en udtalelse, hvori det fremhæves, at den reelle brændstofbesparelse og færdselssikkerheden i høj grad afhænger af førerens køremåde og navnlig følgende:
    - at brændstofforbruget kan reduceres betydeligt ved økonomisk kørsel
    - at dæktrykket skal kontrolleres regelmæssigt for at opnå en bedre brændstofeffektivitet og et bedre vådgreb
    - at der altid skal holdes den fornødne bremseafstand.
4. Leverandørerne og distributørerne skal tillige, hvis det er relevant, gøre en udtalelse tilgængelig på deres websteder, hvori det fremhæves, at isdæk er særligt fremstillet til vejbelægninger, der er dækket af is og kompakt sne, og kun bør anvendes under meget hårde klimatiske forhold (f.eks. kolde temperaturer), og at brug af isdæk under mindre hårde klimatiske forhold (f.eks. våde vejrforhold eller varmere temperaturer) kan resultere i en suboptimal ydeevne, navnlig med hensyn til vådgreb, styring og slid.

BILAG V

PROCEDURE FOR JUSTERING AF LABORATORIERS MÅLING AF RULLEMODSTAND

1. Definitioner

I forbindelse med proceduren for justering af laboratoriers måling af rullemodstand forstås ved:

- 1) »referencelaboratorium«: et laboratorium, der indgår i det net af laboratorier, hvis navne er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* med henblik på laboratoriejusteringsproceduren, og som kan opnå prøvningsresultater med den i punkt 3 beskrevne nøjagtighed med deres referencemaskine
- 2) »kandidatlaboratorium«: et laboratorium, der deltager i laboratoriejusteringsproceduren, men ikke er et referencelaboratorium
- 3) »justeringsdæk«: et dæk, der underkastes prøvning med henblik på udførelse af laboratoriejusteringsproceduren
- 4) »justeringsdæksæt«: et sæt bestående af fem eller flere justeringsdæk med henblik på justering af en enkelt maskine
- 5) »tildelt værdi« en teoretisk værdi for et justeringsdæks rullemodstandskoefficient (RRC) som målt af et teoretisk laboratorium, der er repræsentativt for nettet af referencelaboratorier; den benyttes i laboratoriejusteringsproceduren
- 6) »maskine«: alle dækprøvningsspindler i en bestemt målemetode; for eksempel anses to spindler, der virker på den samme tromle, ikke som én maskine.

2. Generelle bestemmelser

2.1. Princip

Den rullemodstandskoefficient, der opnås (m) i et referencelaboratorium (l), ($RRC_{m,l}$), justeres efter de tildelte værdier i nettet af referencelaboratorier.

Den målte (m) rullemodstandskoefficient, som opnås af en maskine i et kandidatlaboratorium (c), ($RRC_{m,c}$), justeres via ét referencelaboratorium i nettet, som det selv har valgt.

2.2. Krav til valg af dæk

Justeringsdæksæt udvælges til laboratoriejusteringsproceduren i overensstemmelse med følgende kriterier. Der udvælges ét justeringsdæksæt til C1-dæk og C2-dæk tilsammen og ét sæt til C3-dæk:

- a) justeringsdæksættet udvælges således, at det dækker intervallet af forskellige RRC for C1-dæk og C2-dæk tilsammen eller for C3-dæk; under alle omstændigheder skal forskellen mellem den højeste og den laveste RRC_m -værdi i justeringsdæksættet før og efter justering være mindst:
  - i) 3 N/kN for C1-dæk og C2-dæk, og
  - ii) 2 N/kN for C3-dæk
- b) RRC_m i kandidat- eller referencelaboratorierne ($RRC_{m,c}$ eller $RRC_{m,l}$) baseret på de oplyste RRC -værdier for de enkelte justeringsdæk i justeringsdæksættet skal være ligeligt fordelt
- c) belastningsindeksværdierne skal give en passende dækning af intervallet af de dæk, der skal prøves, således at også værdierne for rullemodstand dækker intervallet for de dæk, der skal prøves.

Hvert justeringsdæk kontrolleres før brug og skal erstattes, når:

- a) justeringsdækket er i en tilstand, som gør det uanvendeligt til yderligere prøvninger, eller
- b) der er afvigelser for $RRC_{m,c}$ eller $RRC_{m,l}$ på over 1,5 % i forhold til tidligere målinger efter korrektion for eventuel maskinafvigelse.

2.3. Målemetode

Referencelaboratoriet udfører fire målinger på hvert justeringsdæk og beholder de tre sidste resultater med henblik på videre analyse i overensstemmelse med bilag 6, punkt 4, til FN/ECE-regulativ nr. 117 og på betingelserne i bilag 6, punkt 3, til FN/ECE-regulativ nr. 117.

Kandidatlaboratoriet udfører $(n + 1)$ målinger på hvert justeringsdæk i overensstemmelse med bilag 6, punkt 4, til FN/ECE-regulativ nr. 117 og på betingelserne i bilag 6, punkt 3, til FN/ECE-regulativ nr. 117, idet værdien af n er som specificeret i nærværende bilags punkt 5, og beholder de n sidste resultater med henblik på videre analyse.

Hver gang et justeringsdæk måles, skal dæk/hjulenheden fjernes fra maskinen, og hele prøvningsproceduren som omhandlet i bilag 6, punkt 4, til FN/ECE-regulativ nr. 117 gentages forfra.

Kandidat- eller referencelaboratoriet beregner:

- den målte værdi for hvert justeringsdæk for hver måling som specificeret i bilag 6, punkt 6.2 og 6.3, til FN/ECE-regulativ nr. 117 (dvs. korrigeret for en temperatur på 25 °C og en rullediameter på 2 m)
- gennemsnittet af de tre sidst målte værdier for hvert justeringsdæk (for referencelaboratorier) eller gennemsnittet af de n sidst målte værdier for hvert justeringsdæk (for kandidatlaboratorier), og
- standardafvigelsen (σ_m) som følger:

$$\sigma_m = \sqrt{\frac{1}{p} \cdot \sum_{i=1}^p \sigma_{m,i}^2}$$

$$\sigma_m = \sqrt{\frac{1}{p} \cdot \sum_{i=1}^p \sigma_{m,i}^2}$$

hvor:

- i er tællevariablen for justeringsdækkene fra 1 til p
- j er tællevariablen fra 2 til $n + 1$ for de n sidste gentagelser af hver måling af et givet justeringsdæk
- $n + 1$ er antallet af gentagelser af dækmålinger ($n + 1 = 4$ for referencelaboratorier og $n + 1 \geq 4$ for kandidatlaboratorier)
- p er antallet af justeringsdæk ($p \geq 5$).

2.4. Dataformater ved beregning og angivelse af resultater

De målte RRC-værdier korrigeret for rullediameter og temperatur afrundes til to decimaler.

Beregningerne udføres derefter med alle decimaler, således at der først afrundes i den afsluttende justeringsligning.

Alle standardafvigelsesværdier angives med tre decimaler.

Alle RRC-værdier angives med to decimaler.

Alle justeringskoefficienter ($A1_b$, $B1_b$, $A2_c$ og $B2_c$) afrundes til og angives med fire decimaler.

3. Krav til referencelaboratorierne og bestemmelse af tildelte værdier

De værdier, der tildeles hvert justeringsdæk, bestemmes af et net af referencelaboratorier. Hvert andet år skal nettet vurdere de tildelte værdiers stabilitet og gyldighed.

Hvert referencelaboratorium, der indgår i nettet, skal opfylde specifikationerne i bilag 6 til FN/ECE-regulativ nr. 117 og have en standardafvigelse (σ_m), der:

- højest er 0,05 N/kN for C1-dæk og C2-dæk, og
- højest er 0,05 N/kN for C3-dæk.

Justeringsdæksættene, som er udvalgt i overensstemmelse med punkt 2.2, måles i overensstemmelse med punkt 2.3 af hvert referencelaboratorium i nettet.

Hvert justeringsdæks tildelte værdi er gennemsnittet af de målte værdier, som referencelaboratorierne i nettet opgiver for det pågældende justeringsdæk.

4. Procedure for justering af et referencelaboratorium efter de tildelte værdier

Hvert referencelaboratorium (*l*) justerer sig selv efter hvert nyt sæt tildelte værdier og altid efter enhver betydelig maskinændring eller ved enhver afvigelse i maskinens overvågningsdata for kontroldækket.

Justeringen anvender lineær regression på alle individuelle data. Regressionskoefficienterne A_{1l} og B_{1l} beregnes som følger:

$$RRC = A_{1l} \times RRC_{m,l} + B_{1l}$$

hvor:

RRC_l er den tildelte værdi for rullemodstandskoefficienten

$RRC_{m,l}$ er den rullemodstandskoefficient, som referencelaboratoriet »l« har målt individuelt (korrigeret for temperatur og rullediameter).

5. Krav til kandidatlaboratorier

Kandidatlaboratorier skal gentage justeringsprocessen mindst en gang hvert andet år for alle maskiner og altid efter enhver betydelig maskinændring eller ved enhver afvigelse i maskinens overvågningsdata for kontroldækket.

Et fælles sæt bestående af fem forskellige dæk, som er udvalgt i overensstemmelse med punkt 2.2, måles i overensstemmelse med punkt 2.3, først af kandidatlaboratoriet og dernæst af ét referencelaboratorium. Der kan på kandidatlaboratoriets anmodning udføres prøvning af mere end fem justeringsdæk.

Kandidatlaboratoriet leverer justeringsdæksættet til det valgte referencelaboratorium.

Kandidatlaboratoriet (*c*) skal opfylde specifikationerne i bilag 6 til FN/ECE-regulativ nr. 117 og helst have en standardafvigelse (σ_m), der:

a) højst er 0,075 N/kN for C1-dæk og C2-dæk, og

b) højst er 0,06 N/kN for C3-dæk.

Hvis kandidatlaboratoriets standardafvigelse (σ_m) efter fire målinger, hvoraf de sidste tre bruges til beregninger, er større end disse værdier, øges antallet $n + 1$ af målingsgentagelser for hele sættet til:

$$n + 1 = 1 + (\sigma_m/\gamma)^2, \text{ rundet op til nærmeste heltal}$$

hvor:

$$\gamma = 0,043 \text{ N/kN for C1-dæk og C2-dæk}$$

$$\gamma = 0,035 \text{ N/kN for C3-dæk.}$$

6. Procedure for justering af et kandidatlaboratorium

Et af referencelaboratorierne (*l*) i nettet beregner den lineære regressionsfunktion for alle individuelle data for kandidatlaboratoriet (*c*). Regressionskoefficienterne A_{2c} og B_{2c} beregnes som følger:

$$RRC_{m,l} = A_{2c} \times RRC_{m,c} + B_{2c}$$

hvor:

$RRC_{m,l}$ er den rullemodstandskoefficient, som referencelaboratoriet (*l*) har målt individuelt (korrigeret for temperatur og rullediameter)

$RRC_{m,c}$ er den rullemodstandskoefficient, som kandidatlaboratoriet (*c*) har målt individuelt (korrigeret for temperatur og rullediameter).

Hvis determinationskoefficienten R^2 er lavere end 0,97, justeres kandidatlaboratoriet ikke.

Den justerede RRC for dæk, som kandidatlaboratoriet har foretaget prøvning af, beregnes som følger:

$$RRC = (A_{1l} \times A_{2c}) \times RRC_{m,c} + (A_{1l} \times B_{2c} + B_{1l})$$

BILAG VI

VERIFIKATIONSPROCEDURE

Overensstemmelsen med denne forordning for så vidt angår den oplyste brændstoffektivitetsklasse, vådgrebsklasse samt klassen vedrørende rullestøj afgivet til omgivelserne samt de oplyste værdier og andre resultatoplysninger på dækmærket vurderes for den enkelte dæktype eller gruppe af dæk, som leverandøren har fastsat, efter en af følgende procedurer:

1. Først prøves et enkelt dæk eller et sæt af dæk. Hvis de målte værdier svarer til de oplyste klasser eller den oplyste værdi for rullestøj afgivet til omgivelserne inden for verifikationstolerancerne i nedenstående tabel, anses dækmærket at overholde denne forordning.

Hvis de målte værdier ikke svarer til de oplyste klasser eller den oplyste værdi for rullestøj afgivet til omgivelserne inden for verifikationstolerancerne i nedenstående tabel, prøves yderligere tre dæk eller sæt af dæk. Gennemsnittet af målingerne fra de tre yderligere dæk eller sæt af dæk, der er blevet prøvet, benyttes til verifikation af de givne oplysninger under hensyntagen til verifikationstolerancerne i nedenstående tabel.

2. Hvis klasserne eller værdierne på dækmærket stammer fra prøvningsresultater fra typegodkendelser opnået i medfør af forordning (EF) nr. 661/2009 eller FN/ECE-regulativ nr. 117, kan medlemsstaterne bruge måledata fra prøvning af dækproduktionens overensstemmelse med den godkendte type, der blev gennemført i henhold til den typegodkendelsesprocedure, der er fastsat ved forordning (EU) 2018/858.

Ved vurderingerne af måledata fra prøvning af dækproduktionens overensstemmelse med den godkendte type tages der hensyn til verifikationstolerancerne i nedenstående tabel.

Målt parameter	Verifikationstolerancer
Rullemodstandskoefficient (brændstoffektivitet)	Den justerede målte værdi må ikke ligge mere end 0,3 N/kN over den oplyste classes øvre grænse (højeste rullemodstandskoefficient).
Rullestøj afgivet til omgivelserne	Den målte værdi må ikke ligge mere end 1 dB(A) over den oplyste værdi af N.
Vådgreb	Den målte værdi G(T) må ikke ligge under den oplyste classes nedre grænse (laveste værdi af G).
Snegreb	Den målte værdi må ikke ligge under den nedre grænse i indekset for snegreb.
Isgreb	Den målte værdi må ikke ligge under den nedre grænse i indekset for isgreb.

BILAG VII

OPLYSNINGER, SOM LEVERANDØREN SKAL INDFØRE I PRODUKTDATABASEN

1. Oplysninger, der skal indføres i produktdatabasens offentlige del:
    - a) leverandørens virksomhedsnavn eller varemærke, adresse, kontaktoplysninger og anden juridisk identifikation
    - b) dæktypeidentifikation
    - c) dækmærket i elektronisk format
    - d) klasse(r) og andre parametre for dækmærket, og
    - e) produktdatabladets parametre i elektronisk format.

  2. Oplysninger, der skal indføres i produktdatabasens overholdelsesdel:
    - a) dæktypeidentifikation for alle tilsvarende dæktyper, der allerede er bragt i omsætning
    - b) en generel beskrivelse af dæktypen, herunder dets dimension, belastningstal og hastighedskategori, som skal være tilstrækkelig til entydigt og let at identificere denne
    - c) protokoller for prøvningen, klassificeringen og målingen af dækparametrene i bilag I
    - d) eventuelle specifikke forholdsregler, der skal træffes, når dæktypen samles, installeres, vedligeholdes eller afprøves
    - e) de målte tekniske parametre for dæktypen, hvis det er relevant, og
    - f) de beregninger, der er foretaget ud fra de målte tekniske parametre.
-

BILAG VIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1222/2009	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	—
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 3, nr. 1)	Artikel 3, nr. 1)
—	Artikel 3, nr. 2)
Artikel 3, nr. 2)	Artikel 3, nr. 3)
—	Artikel 3, nr. 4)
—	Artikel 3, nr. 5)
Artikel 3, nr. 3)	Artikel 3, nr. 6)
Artikel 3, nr. 4)	Artikel 3, nr. 7)
—	Artikel 3, nr. 8)
Artikel 3, nr. 5)	Artikel 3, nr. 9)
—	Artikel 3, nr. 10)
—	Artikel 3, nr. 11)
Artikel 3, nr. 6)	Artikel 3, nr. 12)
Artikel 3, nr. 7)	Artikel 3, nr. 13)
Artikel 3, nr. 8)	Artikel 3, nr. 14)
Artikel 3, nr. 9)	Artikel 3, nr. 15)
Artikel 3, nr. 10)	Artikel 3, nr. 16)
Artikel 3, nr. 11)	Artikel 3, nr. 17)
—	Artikel 3, nr. 18)
Artikel 3, nr. 12)	Artikel 3, nr. 19)
Artikel 3, nr. 13)	Artikel 3, nr. 20)
—	Artikel 3, nr. 21)
—	Artikel 3, nr. 22)
—	Artikel 3, nr. 23)
—	Artikel 3, nr. 24)
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 4, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 1, litra b)	Artikel 4, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 2	—

Forordning (EF) nr. 1222/2009	Nærværende forordning
—	Artikel 4, stk. 2
—	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 4
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 5
—	Artikel 4, stk. 6
—	Artikel 4, stk. 7
—	Artikel 4, stk. 8
—	Artikel 4, stk. 9
—	Artikel 4, stk. 10
—	Artikel 5
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 6, stk. 1, litra b)
—	Artikel 6, stk. 2
—	Artikel 6, stk. 3
Artikel 5, stk. 2	Artikel 6, stk. 4
Artikel 5, stk. 3	—
—	Artikel 6, stk. 5
—	Artikel 6, stk. 6
—	Artikel 6, stk. 7
Artikel 6	Artikel 7
—	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	Artikel 11, stk. 1
Artikel 9, stk. 2, 2. punktum	Artikel 4, stk. 5
Artikel 10	Artikel 11, stk. 2
—	Artikel 11, stk. 3
Artikel 11, litra a)	—
Artikel 11, litra b)	—
Artikel 11, litra c)	Artikel 13, stk. 1, litra b)
Artikel 12	Artikel 11, stk. 4
—	Artikel 11, stk. 5
—	Artikel 12

Forordning (EF) nr. 1222/2009	Nærværende forordning
—	Artikel 13
—	Artikel 13, stk. 1
—	Artikel 13, stk. 2
—	Artikel 13, stk. 3
—	Artikel 13, stk. 4
—	Artikel 14
Artikel 13	—
Artikel 14	—
—	Artikel 15
Artikel 15	—
—	Artikel 16
—	Artikel 17
Artikel 16	Artikel 18
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III
Bilag III	Bilag IV
Bilag IV	Bilag VI
Bilag IVa	Bilag V
Bilag V	—
—	Bilag VII
—	Bilag VIII

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/741**af 25. maj 2020****om mindstekrav til genbrug af vand****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionens vandressourcer er i stigende grad under pres, hvilket fører til vandknaphed og en forringelse af vandkvaliteten. Navnlig klimaændringer, uforudsigelige vejrmonstre og tørke bidrager betydeligt til den belastning af tilgængeligheden af ferskvand, der forårsages af byudvikling og landbrug.
- (2) Unionens evne til at reagere på det stigende pres på vandressourcer kan forbedres ved at øge genbrug af rensset spildevand, begrænse indvinding fra overfladevandområder og grundvandsforekomster, mindske virkningen af udledning af rensset spildevand til vandområder og fremme vandbesparelser gennem flere anvendelsesmuligheder for spildevand, samtidig med at der sikres et højt niveau af miljøbeskyttelse. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁴⁾ nævnes genbrug af vand i kombination med fremme af vandeffektive teknologier i industrien og vandbesparende vandingsteknikker som en af de supplerende foranstaltninger, som medlemsstaterne kan vælge at anvende for at nå nævnte direktivs mål om god kvalitativ og kvantitativ vandtilstand for overfladevandområder og grundvandsforekomster. Ifølge Rådets direktiv 91/271/EØF ⁽⁵⁾ skal rensset spildevand genbruges, når dette er hensigtsmæssigt.
- (3) Meddelelsen fra Kommissionen af 14. november 2012 »En plan for at beskytte Europas vandressourcer« peger på behovet for at skabe et instrument til regulering af standarder på EU-plan for genbrug af vand med henblik på at fjerne hindringerne for udbredt brug af en sådan alternativ vandforsyningsmulighed, dvs. en, som kan hjælpe med at reducere vandknaphed og mindske forsyningsystemernes sårbarhed.
- (4) I meddelelsen fra Kommissionen af 18. juli 2007 »Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union« præciseres hierarkiet for foranstaltninger, som medlemsstaterne bør overveje i deres håndtering af vandknaphed og tørke. Det hedder i meddelelsen, at i regioner, hvor alle forebyggende foranstaltninger er gennemført i henhold til vandhierarkiet, og hvor efterspørgslen efter vand stadig overstiger vandtilgængeligheden, kan supplerende vandforsyningsinfrastruktur i nogle tilfælde og under behørig hensyntagen til lønsomhedsaspektet tjene som en alternativ tilgang til at afbøde virkningerne af alvorlig tørke.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 22.3.2019, s. 94.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 353.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 7.4.2020 (EUT C 147 af 4.5.2020, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 13.5.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

- (5) I sin beslutning af 9. oktober 2008 om indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾ minder Europa-Parlamentet om, at en efterspørgselsstyret tilgang i forbindelse med vandressourceforvaltning bør foretrækkes, men finder, at Unionen bør vælge en helhedstilgang til forvaltningen af vandressourcer og kombinere foranstaltninger til efterspørgselsstyring, foranstaltninger til optimering af eksisterende ressourcer inden for vandets kredsløb og foranstaltninger til skabelse af nye ressourcer, og at der i forbindelse med denne tilgang også må tages miljømæssige, sociale og økonomiske hensyn.
- (6) I sin meddelelse af 2. december 2015 »Kredsløbet lukkes — en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi« har Kommissionen forpligtet sig til at træffe en række foranstaltninger for at fremme genbrug af rensat spildevand, herunder udvikling af et lovgivningsforslag om mindstekrav til genbrug af vand. Kommissionen bør ajourføre sin handlingsplan og bibeholde vandressourcer som et prioriteret område for indsatsen.
- (7) Formålet med denne forordning er at fremme udbredelsen af genbrug af vand, når det er hensigtsmæssigt og omkostningseffektivt, og derved skabe en gunstig ramme for de medlemsstater, der ønsker eller har behov for at genbruge vand. Genbrug af vand er en lovende mulighed for mange medlemsstater, men i øjeblikket er det kun en lille del af dem, der genbruger vand og har vedtaget national lovgivning eller nationale standarder i denne henseende. Denne forordning bør være så fleksibel, at det er muligt at fortsætte praksis for genbrug af vand og samtidig sikre, at andre medlemsstater kan anvende disse regler, når de beslutter at indføre denne praksis på et senere tidspunkt. Enhver beslutning om ikke at genbruge vand bør være behørigt begrundet ud fra de kriterier, der er fastlagt i denne forordning, og bør revideres regelmæssigt.
- (8) Direktiv 2000/60/EF giver medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet til at medtage supplerende foranstaltninger i de indsatsprogrammer, der er vedtaget for at støtte deres bestræbelser på at opfylde vandkvalitetsmålene som fastsat i nævnte direktiv. Den ikke-udtømmende liste over supplerende foranstaltninger, der er fastsat i bilag VI, del B, til direktiv 2000/60/EF, indeholder bl.a. foranstaltninger til genbrug af vand. I denne forbindelse og i overensstemmelse med et hierarki af foranstaltninger, som medlemsstaterne kan overveje i deres håndtering af vandknaphed og tørke, og som tilskynder til foranstaltninger rækkende fra vandbesparelse til vandprissætning og alternative løsninger, og under behørig hensyntagen til lønsomhedsaspektet, bør mindstekravene til genbrug af vand som fastsat i denne forordning anvendes, når rensat byspildevand fra rensningsanlæg for byspildevand i overensstemmelse med direktiv 91/271/EØF genbruges til vanding i landbruget.
- (9) Genbrug af korrekt rensat spildevand, for eksempel fra rensningsanlæg for byspildevand, anses for at have en lavere miljøpåvirkning end andre alternative vandforsyningsmetoder såsom vandoverførsler eller afsaltning. Genbrug af vand af den art, som kan reducere vandspild og spare vand, finder dog kun sted i begrænset omfang i Unionen. Dette synes til dels at skyldes de betydelige omkostninger ved systemer til genbrug af spildevand samt, at Unionen ikke har fælles miljø- og sundhedsstandarder for genbrug af vand, og navnlig for landbrugsprodukters vedkommende de potentielle sundheds- og miljørisici og de potentielle hindringer for den frie bevægelighed for sådanne produkter, der er blevet vandet med genvundet vand.
- (10) Sundhedsstandarder i forbindelse med fødevarerhygiejne for landbrugsprodukter, der er vandet med genvundet vand, kan kun opnås, hvis kvalitetskravene til genvundet vand beregnet til vanding i landbruget ikke afviger væsentligt mellem medlemsstaterne. Harmonisering af kravene ville også bidrage til et velfungerende indre marked for sådanne produkter. Derfor bør der indføres minimumsniveauer for harmonisering ved at fastsætte mindstekrav til vandkvalitet og overvågning. Disse mindstekrav bør bestå af minimumsparametre for genvundet vand, som er baseret på de tekniske rapporter fra Kommissionens Fælles Forskningscenter, og som afspejler internationale standarder for genbrug af vand, og andre strengere eller yderligere kvalitetskrav, der om nødvendigt pålægges af kompetente myndigheder sammen med eventuelle relevante forebyggende foranstaltninger.
- (11) Genbrug af vand til vanding i landbruget kan også bidrage til at fremme den cirkulære økonomi ved at genvinde næringsstoffer fra det genvundne vand og anvende dem på afgrøder ved hjælp af gødningsvandingsteknikker. Genbrug af vand kan dermed potentielt mindske behovet for supplerende anvendelse af mineralsk gødning. Slutbrugere bør oplyses om indholdet af næringsstoffer i genvundet vand.

⁽⁶⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 33.

- (12) Genbrug af vand kan bidrage til genvinding af de næringsstoffer, der er indeholdt i rensat byspildevand, og brug af genvundet vand til vandingsformål i landbruget eller skovbruget kan være en metode til at tilbageføre næringsstoffer såsom kvælstof, fosfor og kalium til naturlige biogeokemiske kredsløb.
- (13) Den store investering, der er nødvendig for at opgradere rensningsanlæg for byspildevand, og manglen på finansielle incitamenter til at praktisere genbrug af vand i landbruget er blevet udpeget som en af årsagerne til den ringe udbredelse af genbrug af vand i Unionen. Det bør være muligt at løse disse problemer ved at fremme innovative ordninger og økonomiske incitamenter for derved behørigt at tage hensyn til omkostningerne og de samfundsøkonomiske og miljømæssige fordele ved genbrug af vand.
- (14) Overholdelsen af mindstekrav til genbrug af vand bør stemme overens med Unionens vandpolitik og bidrage til opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling i De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, navnlig mål 6, for at sikre adgangen til og bæredygtig forvaltning af vand og sanitet for alle såvel som en betydelig stigning i genanvendelse af vand og sikker genbrug af vand globalt med henblik på at bidrage til at opfylde De Forenede Nationers mål 12 for bæredygtig udvikling om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion. Desuden bør denne forordning tilstræbe at sikre anvendelsen af artikel 37 om miljøbeskyttelse i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (15) I visse tilfælde transporterer og oplagrer operatører af genvindingsfaciliteter stadig genvundet vand uden for genvindingsfacilitetens udløb, inden de leverer det til de næste aktører i kæden, såsom distributionsoperatøren for genvundet vand eller oplagingsoperatøren for genvundet vand, eller til slutbrugeren. Det er nødvendigt at definere overholdelsespunktet for at præcisere, hvor ansvaret ophører for operatøren af genvindingsfaciliteten, og hvor ansvaret for den næste aktør i kæden begynder.
- (16) Risikostyring bør omfatte identifikation og styring af risici på en proaktiv måde og bør inkorporere konceptet om produktion af genvundet vand af en bestemt kvalitet, der kræves til bestemte anvendelser. Risikovurdering bør baseres på vigtige risikostyringselementer og bør afdække eventuelle yderligere vandkvalitetskrav, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af miljøet samt af menneskers og dyrs sundhed. Med henblik herpå bør risikostyringsplaner for genbrug af vand sikre, at genvundet vand anvendes og forvaltes sikkert, og at der ikke er nogen risici for miljøet eller for menneskers eller dyrs sundhed. Med henblik på at udarbejde sådanne risikostyringsplaner kan eksisterende internationale retningslinjer eller standarder, såsom ISO 20426:2018 Guidelines for health risk assessment and management for non-potable water reuse, ISO 16075:2015 Guidelines for treated waste water use for irrigation projects eller Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) retningslinjer, anvendes.
- (17) Kvalitetskravene til drikkevand er fastlagt i Rådets direktiv 98/83/EF (⁽⁷⁾). Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at aktiviteterne for genbrug af vand ikke medfører forringelse af drikkevandskvaliteten. Derfor bør risikostyringsplanen for genbrug af vand lægge særlig vægt på at beskytte vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, og relevante beskyttelseszoner.
- (18) Samarbejde og interaktion mellem de forskellige parter, der er involveret i processen for genvinding af vand, bør være en forudsætning for at fastlægge procedurer for rensning af genvundet vand i overensstemmelse med kravene til specifikke anvendelser og for at kunne planlægge forsyningen af genvundet vand i overensstemmelse med efterspørgslen fra slutbrugere.
- (19) For effektivt at beskytte miljøet og menneskers og dyrs sundhed bør operatører af genvindingsfaciliteter være hovedansvarlige for kvaliteten af det genvundne vand ved overholdelsespunktet. Med henblik på overholdelse af mindstekravene i denne forordning og eventuelle yderligere betingelser, der fastsættes af den kompetente myndighed, bør operatører af genvindingsfaciliteter overvåge kvaliteten af det genvundne vand. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte mindstekravene til overvågning, der omfatter frekvens for den rutinemæssige overvågning samt tidspunkt og performancemål med hensyn til valideringsovervågning. Visse krav til rutinemæssig overvågning er fastsat i direktiv 91/271/EØF.

(⁷) Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

- (20) Denne forordning bør omfatte genvundet vand, som kommer fra spildevand, der er opsamlet i kloaknet, som er blevet rensset i rensningsanlæg for byspildevand i overensstemmelse med direktiv 91/271/EØF, og som gennemgår yderligere rensning enten i rensningsanlægget for byspildevand eller i en genvindingsfacilitet for at opfylde parametrene i denne forordnings bilag I. I henhold til direktiv 91/271/EØF behøver byområder med under 2 000 personækvivalenter (PE) ikke at blive forsynet med et kloaknet. Byspildevand fra byområder med under 2 000 PE, der tilledes et kloaknet, bør dog være genstand for passende rensning, før det udledes til ferskvand eller flodmundinger, jf. direktiv 91/271/EØF. I denne forbindelse bør spildevand fra byområder med under 2 000 PE kun være omfattet af denne forordning, når det tilledes et kloaknet og renses i et rensningsanlæg for byspildevand. På tilsvarende vis bør denne forordning ikke omfatte biologisk nedbrydeligt industrispildevand fra virksomheder, der falder ind under de i bilag III til direktiv 91/271/EØF anførte industrisektorer, medmindre spildevandet fra disse virksomheder tilledes et kloaknet og renses i et rensningsanlæg for byspildevand.
- (21) Genbrug af rensset byspildevand til vanding i landbruget er en markedsbaseret foranstaltning baseret på landbrugssektorens efterspørgsel og behov, navnlig i visse medlemsstater med mangel på vandressourcer. Operatørerne af genvindingsfaciliteter og slutbrugerne bør samarbejde for at sikre, at genvundet vand, som produceres i overensstemmelse med mindstekravene til kvalitet i denne forordning, opfylder slutbrugernes behov med hensyn til afgrødekategorier. I de tilfælde, hvor kvalitetsklasserne for vand, der produceres af operatørerne af genvindingsfaciliteter, ikke er kompatible med den afgrødekategori og vandingsmetode, som allerede er indført i det forsynede område, f.eks. i et kollektivt forsyningsystem, kan vandkvalitetskravene opfyldes ved i en senere fase at anvende flere vandrensningsmuligheder alene eller kombineret med muligheder for ikke-rensning for det genvundne vand i overensstemmelse med tilgangen med flere barrierer.
- (22) For at sikre optimal genbrug af byspildevandsressourcer bør slutbrugerne modtage undervisning med henblik på at sikre, at de anvender vand i den rigtige kvalitetsklasse for genvundet vand. Hvis en bestemt type af afgrøde har et ukendt eller flere anvendelsesformål, bør genvundet vand af den højeste kvalitetsklasse anvendes, medmindre der anvendes passende barrierer, der gør det muligt at opnå den påkrævede kvalitet.
- (23) Det er nødvendigt at sikre, at brugen af genvundet vand er sikker og derved fremme genbrug af vand på EU-plan og øge offentlighedens tillid til denne. Produktion af og forsyning med genvundet vand til vanding i landbruget bør derfor kun være mulig på grundlag af en tilladelse, der udstedes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. For at sikre en harmoniseret tilgang på EU-plan, sporbarhed af genvundet vand og gennemsigtighed, bør de materielle regler for sådanne tilladelser fastsættes på EU-plan. De nærmere procedurer for udstedelse af tilladelser, såsom udpegningen af de kompetente myndigheder og tidsfrister, bør dog fastsættes af medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør kunne udstede tilladelser gennem anvendelse af eksisterende procedurer, der tilpasses for at tage højde for de krav, som indføres ved denne forordning. Ved udpegelsen af de ansvarlige parter med henblik på udarbejdelsen af risikostyringsplanen for genbrug af vand og den kompetente myndighed for udstedelse af tilladelsen til produktion af og forsyning med genvundet vand bør medlemsstaterne sikre, at der ikke er nogen interessekonflikt.
- (24) Hvis der er behov for en distributionsoperatør for genvundet vand og en oplagingsoperatør for genvundet vand, bør det være muligt at kræve, at sådanne operatører har en tilladelse. Hvis alle kravene for at opnå tilladelsen er opfyldt, bør medlemsstatens kompetente myndighed udstede en tilladelse, der indeholder alle de nødvendige betingelser og foranstaltninger, der er fastlagt i risikostyringsplanen for genbrug af vand.
- (25) Ved anvendelsen af denne forordning bør rensningsoperationer og genvindingsoperationer for byspildevand kunne foregå på samme fysiske placering ved hjælp af samme facilitet eller forskellige, separate faciliteter. Det bør også være muligt for samme aktør at være operatør af både rensningsanlægget og genvindingsfaciliteten.
- (26) De kompetente myndigheder bør kontrollere, at genvundet vand overholder de betingelser, som er fastsat i den relevante tilladelse. I tilfælde af manglende overholdelse bør disse myndigheder kræve, at de ansvarlige parter træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det genvundne vand overholder betingelserne. Forsyning med det genvundne vand bør suspenderes, hvis manglende overholdelse medfører en væsentlig risiko for miljøet eller for menneskers eller dyrs sundhed.

- (27) Bestemmelserne i denne forordning er påtænkt at supplere kravene i anden EU-lovgivning, navnlig med hensyn til mulige sundheds- og miljæriscici. For at sikre en helhedsorienteret tilgang til imødegåelse af mulige risici for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed bør operatørerne af genvindingsfaciliteter og kompetente myndigheder tage højde for kravene i anden relevant EU-lovgivning, navnlig Rådets direktiv 86/278/EØF ⁽⁸⁾ og 91/676/EØF ⁽⁹⁾, direktiv 91/271/EØF, 98/83/EF og 2000/60/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽¹⁰⁾, (EF) nr. 852/2004 ⁽¹¹⁾, (EF) nr. 183/2005 ⁽¹²⁾, (EF) nr. 396/2005 ⁽¹³⁾ og (EF) nr. 1069/2009 ⁽¹⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF ⁽¹⁵⁾, 2006/118/EF ⁽¹⁶⁾, 2008/105/EF ⁽¹⁷⁾ og 2011/92/EU ⁽¹⁸⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 ⁽¹⁹⁾, (EF) nr. 1881/2006 ⁽²⁰⁾ og (EU) nr. 142/2011 ⁽²¹⁾.
- (28) Ved forordning (EF) nr. 852/2004 er der fastsat generelle regler for ledere af fødevarer virksomheder, og de omfatter produktion, forarbejdning, distribution og markedsføring af fødevarer til konsum. Nævnte forordning omhandler sundhedskvaliteten af fødevarer, og ifølge et af dens hovedprincipper påhviler det primære ansvar for fødevarer sikkerheden lederen af fødevarer virksomheden. Nævnte forordning er også understøttet af detaljeret vejledning. I denne henseende er meddelelsen fra Kommissionen om vejledning om imødegåelse af mikrobiologiske risici i friske frugter og grøntsager i primærproduktionen gennem god hygiejne særligt relevant. Mindstekravene til genvundet vand som fastsat ved denne forordning udelukker ikke ledere af fødevarer virksomheder fra at opnå den vandkvalitet, som er påkrævet for at overholde forordning (EF) nr. 852/2004, ved i en senere fase at anvende flere vandrensning muligheder alene eller kombineret med muligheder for ikkerensning.
- (29) Der er stort potentiale for genanvendelse og genbrug af rensset spildevand. For at fremme og tilskynde til genbrug af vand bør angivelsen af specifikke anvendelser i denne forordning ikke forhindre medlemsstaterne i at tillade brug af genvundet vand til andre formål, herunder til industrielle, rekreative og miljømæssige formål, i det omfang det anses for nødvendigt i overensstemmelse med nationale omstændigheder og behov, forudsat at der sikres et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed.

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6).

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarer lovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarer hygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne (EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 af 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 1).

⁽²⁰⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer (EUT L 364 af 20.12.2006, s. 5).

⁽²¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv (EUT L 54 af 26.2.2011, s. 1).

- (30) De kompetente myndigheder bør samarbejde med andre relevante myndigheder ved at udveksle oplysninger for at sikre overholdelsen af relevante EU-krav og nationale krav.
- (31) For at øge tilliden til genbrug af vand bør oplysninger gøres tilgængelige for offentligheden. Ved at stille klare, omfattende og ajourførte oplysninger om genbrug af vand til rådighed sikres der øget gennemsigtighed og sporbarhed, og dette kunne også være brugbart for andre relevante myndigheder, for hvem det specifikke genbrug af vand har konsekvenser. For at tilskynde til genbrug af vand og med henblik på at gøre interessenter opmærksomme på fordelene ved genbrug af vand og derved fremme accept deraf bør medlemsstaterne sikre, at der udarbejdes informations- og oplysningskampagner, der er tilpasset omfanget af genbrug af vand.
- (32) Uddannelse og oplæring af slutbrugerne er af største betydning som led i gennemførelsen og opretholdelsen af forebyggende foranstaltninger. Konkrete forebyggende foranstaltninger med hensyn til menneskers eksponering bør overvejes i risikostyringsplanen for genbrug af vand, såsom anvendelse af personlige værnemidler, håndvask og personlig hygiejne.
- (33) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF⁽²²⁾ har til formål at garantere retten til adgang til miljøoplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet⁽²³⁾ (Århuskonventionen). Direktiv 2003/4/EF fastsætter omfattende forpligtelser, der vedrører både tilrådighedsstillelse af miljøoplysninger efter anmodning og aktiv formidling af sådanne oplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF⁽²⁴⁾ omfatter deling af geografiske informationer, herunder datasæt om forskellige miljøemner. Det er vigtigt, at bestemmelserne i denne forordning vedrørende adgang til oplysninger og dataudvekslingsordninger supplerer disse direktiver og ikke skaber et særskilt regelsæt. Derfor bør bestemmelserne i denne forordning om oplysninger til offentligheden og oplysninger om overvågning af gennemførelsen ikke berøre direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF.
- (34) Data fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan overvåge og vurdere denne forordning i forhold til de herved forfulgte målsætninger.
- (35) I overensstemmelse med punkt 22 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽²⁵⁾ bør Kommissionen foretage en evaluering af denne forordning. Evalueringen bør baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere tiltag. Evalueringen bør tage hensyn til videnskabelige fremskridt, navnlig vedrørende den potentielle virkning af stoffer, der giver anledning til stigende bekymring.
- (36) Mindstekravene til sikker genbrug af rensed byspildevand afspejler den tilgængelige videnskabelige viden og internationalt anerkendte standarder og praksis for genbrug af vand og garanterer, at vandet kan anvendes sikkert til vanding i landbruget, hvilket sikrer et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed. Kommissionen bør i lyset af resultaterne af evalueringen af denne forordning, eller når nye videnskabelige og tekniske fremskridt kræver det, have mulighed for at undersøge behovet for at tage mindstekravene i bilag I, afsnit 2, op til fornyet behandling og bør, hvis det er relevant, fremsætte et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.
- (37) For at tilpasse de vigtige risikostyringselementer til tekniske og videnskabelige fremskridt bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af de vigtige risikostyringselementer i denne forordning. For at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed bør Kommissionen endvidere kunne vedtage delegerede retsakter, der supplerer de vigtige risikostyringselementer i denne forordning ved at fastsætte tekniske specifikationer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽²³⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

⁽²⁵⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

- (38) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af detaljerede regler for formatet og præsentationen af de oplysninger vedrørende overvågning af gennemførelsen af denne forordning, som medlemsstaterne skal tilvejebringe, og om formatet og præsentationen af den EU-dækkende oversigt, der udarbejdes af Det Europæiske Miljøagentur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁶⁾.
- (39) Målet med denne forordning er bl.a. at beskytte miljøet og menneskers og dyrs sundhed. Som Domstolen gentagne gange har påpeget, ville det være uforeneligt med den bindende karakter, som et direktiv ifølge artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har, principielt at udelukke, at en pligt, som pålægges ved et direktiv, kan påberåbes af berørte personer. Denne betragtning gælder også for en forordning, der har som mål at garantere, at genvundet vand er sikkert til vanding i landbruget.
- (40) Medlemsstaterne bør fastsætte de regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (41) Målene for denne forordning, nemlig beskyttelse af miljøet og af menneskers og dyrs sundhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (42) Det er nødvendigt at give tilstrækkelig tid til medlemsstaterne til at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for anvendelsen af denne forordning, samt til operatørerne til at forberede anvendelsen af de nye regler.
- (43) Med henblik på så vidt muligt at udvikle og fremme genbrug af korrekt rensset spildevand og for at tilvejebringe en væsentlig forbedring af pålideligheden af korrekt rensset spildevand og bæredygtige anvendelsesmetoder bør Unionen støtte forskning og udvikling på dette område via programmet Horisont Europa.
- (44) Formålet med denne forordning er at tilskynde til bæredygtig anvendelse af vand. Med dette mål for øje bør Kommissionen forpligte sig til at anvende EU-programmer, herunder LIFE-programmet, til at støtte lokale initiativer, der omfatter genbrug af korrekt rensset spildevand —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og formål

1. Ved denne forordning fastsættes mindstekrav til vandkvalitet og overvågning og bestemmelser om risikostyring med henblik på sikker brug af genvundet vand i forbindelse med integreret vandforvaltning.

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. Formålet med denne forordning er at garantere, at genvundet vand er sikkert til vanding i landbruget, og derved på en koordineret måde i hele Unionen sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed, fremme den cirkulære økonomi, støtte tilpasning til klimaændringer og bidrage til målene i direktiv 2000/60/EF gennem håndtering af vandknaphed og det heraf følgende pres på vandressourcer, og dermed også bidrage til et velfungerende indre marked.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse, når rensat byspildevand genbruges i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF til vanding i landbruget som fastsat i denne forordnings bilag I, afsnit 1.

2. En medlemsstat kan afgøre, at det ikke er hensigtsmæssigt at genbruge vand til vanding i landbruget i et eller flere af sine vandområdedistrikter eller dele heraf, idet der tages hensyn til følgende kriterier:

- a) de geografiske og klimatiske forhold i distriktet eller dele deraf
- b) presset på og tilstanden af andre vandressourcer, herunder den kvantitative tilstand af grundvandsforekomster som omhandlet i direktiv 2000/60/EF
- c) presset på og tilstanden af overfladevandområder, hvori der udledes rensat byspildevand
- d) de miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger ved genvundet vand og andre vandressourcer.

Enhver afgørelse, der træffes i henhold til det første afsnit, begrundes behørigt ud fra kriterierne, jf. nævnte afsnit, og forelægges Kommissionen. Den tages op til revision, når det er nødvendigt, idet der navnlig tages højde for prognoser for klimaændringer og nationale klimatilpasningsstrategier, og mindst hvert sjette år, idet der tages højde for vandområdeplaner, der er fastlagt i henhold til direktiv 2000/60/EF.

3. Uanset stk. 1 kan forsknings- eller pilotprojekter vedrørende genvindingsfaciliteter fritages fra denne forordning, hvis den kompetente myndighed fastslår, at følgende kriterier er opfyldt:

- a) forsknings- eller pilotprojektet gennemføres ikke i et vandområde, der anvendes til indvinding af drikkevand, eller i en relevant beskyttelseszone, der er udpeget i henhold til direktiv 2000/60/EF
- b) forsknings- eller pilotprojektet overvåges på passende vis.

Enhver fritagelse efter dette stykke begrænses til en periode på højst fem år.

Afgrøder, der hidrører fra et forsknings- eller pilotprojekt, som er fritaget i henhold til dette stykke, må ikke bringes i omsætning.

4. Denne forordning finder anvendelse uden, at det berører forordning (EF) nr. 852/2004, og udelukker ikke ledere af fødevarer virksomheder fra at opnå den vandkvalitet, som er påkrævet for at overholde nævnte forordning, ved i en senere fase at anvende flere vandrensningsmuligheder alene eller kombineret med muligheder for ikke-rensning, eller fra at anvende alternative vandkilder til vanding i landbruget.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »kompetent myndighed«: en myndighed eller et organ, der er udpeget af en medlemsstat til at opfylde de forpligtelser, der følger af denne forordning vedrørende udstedelse af tilladelser til produktion af eller forsyning med genvundet vand, fritagelser af forsknings- eller pilotprojekter og kontrol af overholdelsen
- 2) »slutbruger«: en fysisk eller juridisk person, hvad enten det er en offentlig eller privat enhed, der anvender genvundet vand til vanding i landbruget

- 3) »byspildevand«: byspildevand som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 91/271/EØF
- 4) »genvundet vand«: byspildevand, der er blevet rensat under overholdelse af kravene fastsat i direktiv 91/271/EØF, og som er resultatet af yderligere rensning i en genvindingsfacilitet i overensstemmelse med denne forordnings bilag I, afsnit 2
- 5) »genvindingsfacilitet«: et rensningsanlæg for byspildevand eller en anden facilitet, der rensar byspildevand yderligere under overholdelse af kravene fastsat i direktiv 91/271/EØF med henblik på produktion af vand, der er egnet til brug som fastsat i denne forordnings bilag I, afsnit 1
- 6) »operatør af genvindingsfacilitet«: en fysisk eller juridisk person, der repræsenterer en privat enhed eller en offentlig myndighed, og som driver eller kontrollerer en genvindingsfacilitet
- 7) »fare«: en biologisk, kemisk, fysisk eller radiologisk agens, der kan forårsage skade på mennesker, dyr, afgrøder eller planter, andre jordbaserede biota, akvatiske biota, jordbund eller miljøet generelt
- 8) »risiko«: sandsynligheden for, at identificerede farer forårsager skade inden for en nærmere fastsat tidsramme, herunder hvor alvorlige konsekvenser de får
- 9) »risikostyring«: systematisk styring, der konsekvent sikrer, at genbrug af vand er sikker i en bestemt sammenhæng
- 10) »forebyggende foranstaltning«: en passende handling eller aktivitet, der kan forebygge eller eliminere en sundheds- eller miljørisiko, eller som kan mindske en sådan risiko til et acceptabelt niveau
- 11) »overholdelsespunkt«: det punkt, hvor en operatør af en genvindingsfacilitet leverer genvundet vand til den næste aktør i kæden
- 12) »barriere«: ethvert middel, herunder fysiske eller procesrelaterede skridt eller betingelser for brug, der nedsætter eller forebygger en risiko for infektion hos mennesker ved at forhindre kontakt mellem genvundet vand og produkter til indtagelse og personer, der er direkte udsat for det, eller andre midler, der f.eks. nedsætter koncentrationen af mikroorganismer i det genvundne vand eller forhindrer, at de overlever på produkter til indtagelse
- 13) »tilladelse«: en skriftlig godkendelse udstedt af en kompetent myndighed til at producere eller levere genvundet vand til vanding i landbruget i overensstemmelse med denne forordning
- 14) »ansvarlig part«: en part, der spiller en rolle eller udfører en aktivitet i systemet til genbrug af vand, herunder operatøren af genvindingsfaciliteten, operatøren af rensningsanlægget for byspildevand, hvis dette ikke er operatøren af genvindingsfaciliteten, den relevante myndighed, bortset fra de udpegede kompetente myndigheder, distributionsoperatøren for genvundet vand eller oplagringsoperatøren for genvundet vand
- 15) »system til genbrug af vand«: den infrastruktur og andre tekniske elementer, der er nødvendige for produktion af forsyning med og brug af genvundet vand; det omfatter alle elementer fra tilledningspunktet i rensningsanlægget for byspildevand til det punkt, hvor genvundet vand bruges til vanding i landbruget, herunder distributions- og oplagringsinfrastruktur, hvor det er relevant.

Artikel 4

Forpligtelser for operatøren af genvindingsfaciliteten og forpligtelser vedrørende kvaliteten af genvundet vand

1. Operatøren af genvindingsfaciliteten sikrer, at genvundet vand beregnet til vanding i landbruget som fastsat i bilag I, afsnit 1, overholder følgende ved overholdelsespunktet:
  - a) mindstekravene til vandkvalitet som fastsat i bilag I, afsnit 2
  - b) alle yderligere betingelser vedrørende vandkvaliteten fastsat af den kompetente myndighed i den relevante tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 3, litra c) og d).

Efter overholdelsespunktet har operatøren af genvindingsfaciliteten ikke længere ansvar for vandkvaliteten.

2. For at sikre overholdelse, jf. stk. 1, overvåger operatøren af genvindingsfaciliteten vandkvaliteten i overensstemmelse med følgende:
  - a) bilag I, afsnit 2

- b) alle yderligere betingelser vedrørende overvågning fastsat af den kompetente myndighed i den relevante tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 3, litra c) og d).

Artikel 5

Risikostyring

1. Med henblik på produktion af, forsyning med og brug af genvundet vand sikrer den kompetente myndighed, at der udarbejdes en risikostyringsplan for genbrug af vand.

En risikostyringsplan for genbrug af vand kan omfatte et eller flere systemer til genbrug af vand.

2. Risikostyringsplanen for genbrug af vand udarbejdes af operatøren af genvindingsfaciliteten, andre ansvarlige parter og slutbrugere, alt efter hvad der er relevant. De ansvarlige parter, som udarbejder risikostyringsplanen for genbrug af vand, hører alle andre relevante ansvarlige parter og slutbrugere, alt efter hvad der er relevant.

3. Risikostyringsplanen for genbrug af vand baseres på alle de vigtige risikostyringselementer, der er fastsat i bilag II. Den identificerer det risikostyringsansvar, som påhviler operatøren af genvindingsfaciliteten og andre ansvarlige parter.

4. Risikostyringsplanen for genbrug af vand skal navnlig:

- a) fastsætte eventuelle yderligere nødvendige krav til operatøren af genvindingsfaciliteten end dem, der er fastsat i bilag I, i overensstemmelse med bilag II, punkt B), for yderligere at mindske eventuelle risici før overholdelsespunktet
- b) identificere farer, risici og passende forebyggende og/eller mulige afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med bilag II, punkt C)
- c) identificere yderligere barrierer i systemet til genbrug af vand og fastsætte eventuelle yderligere krav, der er nødvendige efter overholdelsespunktet for at sikre, at systemet til genbrug af vand er sikkert, herunder betingelser vedrørende distribution, oplagring og brug, hvor det er relevant, og identificere de parter, der er ansvarlige for opfyldelsen af disse krav.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 vedrørende ændring af denne forordning for at tilpasse de vigtige risikostyringselementer, der er fastsat i bilag II, til de tekniske og videnskabelige fremskridt.

Kommissionen tillægges endvidere beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13, der supplerer denne forordning, for at fastlægge tekniske specifikationer for de vigtige risikostyringselementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 6

Forpligtelser i forbindelse med tilladelser vedrørende genvundet vand

1. Produktionen af og forsyningen med genvundet vand beregnet til vanding i landbruget som fastsat i bilag I, afsnit 1, er betinget af en tilladelse.

2. De ansvarlige parter i systemet til genbrug af vand, herunder slutbrugeren, hvor det er relevant i henhold til national ret, skal indgive en ansøgning om en tilladelse eller om ændring af en eksisterende tilladelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor genvindingsfaciliteten drives eller påtænkes drevet.

3. Tilladelsen skal fastsætte forpligtelserne for operatøren af genvindingsfaciliteten og, hvor det er relevant, for eventuelle andre ansvarlige parter. Tilladelsen skal være baseret på risikostyringsplanen for genbrug af vand og skal bl.a. indeholde følgende:

- a) kvalitetsklassen eller -klasserne for genvundet vand og den brug i landbrug, som det genvundne vand er tilladt til i henhold til bilag I, anvendelsesstedet, genvindingsfaciliteterne og den anslåede årlige mængde af genvundet vand, der skal produceres
- b) betingelser vedrørende mindstekravene til vandkvalitet og overvågning som fastsat i bilag I, afsnit 2

- c) betingelser vedrørende yderligere krav til operatøren af genvindingsfaciliteten som fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand
- d) alle andre betingelser, der er nødvendige for at eliminere eventuelle uacceptable risici for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed, så enhver risiko er på et acceptabelt niveau
- e) tilladelsens gyldighedsperiode
- f) overholdelsespunktet.

4. Med henblik på vurdering af en ansøgning skal den kompetente myndighed høre og udveksle relevante oplysninger med andre relevante myndigheder, navnlig vand- og sundhedsmyndighederne, hvis de ikke er den kompetente myndighed, og enhver anden part, der anses for relevant af den kompetente myndighed.

5. Den kompetente myndighed afgør straks, om tilladelsen skal udstedes. Hvis den kompetente myndighed på grund af ansøgningens kompleksitet har brug for mere end 12 måneder fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning til at afgøre, om en tilladelse skal udstedes, underretter den ansøgeren herom med angivelse af den forventede dato for dens afgørelse.

6. Tilladelser tages regelmæssigt op til fornyet overvejelse og ajourføres hvor nødvendigt, som minimum i følgende tilfælde:

- a) der har været en væsentlig ændring af kapaciteten
- b) udstyr er blevet opgraderet
- c) der er blevet tilføjet nyt udstyr eller nye processer, eller
- d) der har været ændringer i klimatiske eller andre forhold, der påvirker den økologiske tilstand for overfladevandområder betydeligt.

7. Medlemsstaterne kan kræve, at oplagring, distribution og brug af genvundet vand er betinget af en særlig tilladelse med henblik på at anvende de yderligere krav og barrierer, der er identificeret i risikostyringsplanen for genbrug af vand, jf. artikel 5, stk. 4.

Artikel 7

Kontrol af overholdelsen

1. Den kompetente myndighed kontrollerer, om de betingelser, der er fastsat i tilladelsen, overholdes. Kontrollen af overholdelsen udføres ved brug af følgende midler:

- a) kontrol på stedet
- b) indsamlede overvågningsdata, navnlig i henhold til denne forordning
- c) ethvert andet passende middel.

2. I tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne fastsat i tilladelsen skal den kompetente myndighed pålægge operatøren af genvindingsfaciliteten og, hvor det er relevant, de andre ansvarlige parter at træffe alle nødvendige foranstaltninger for straks at genoprette overholdelsen og omgående underrette de berørte slutbrugere.

3. Hvor manglende overholdelse af betingelserne fastsat i tilladelsen udgør en væsentlig risiko for miljøet eller for menneskers eller dyrs sundhed, skal operatøren af genvindingsfaciliteten eller eventuelle andre ansvarlige parter straks suspendere forsyning med det genvundne vand, indtil den kompetente myndighed i henhold til procedurer fastlagt i risikostyringsplanen for genbrug af vand har fastslået, at overholdelsen er genoprettet i overensstemmelse med bilag I, afsnit 2, punkt a).

4. Hvis der indtræffer en hændelse, der påvirker overholdelsen af betingelserne fastsat i tilladelsen, skal operatøren af genvindingsfaciliteten eller eventuelle andre ansvarlige parter omgående underrette den kompetente myndighed og andre parter, der eventuelt kan være berørt heraf, og meddele den kompetente myndighed de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere virkningen af en sådan hændelse.

5. Den kompetente myndighed skal regelmæssigt kontrollere, om de ansvarlige parter overholder de foranstaltninger og varetager de opgaver, der er fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand.

*Artikel 8***Samarbejde mellem medlemsstaterne**

1. Hvis genbrug af vand har grænseoverskridende relevans, udpeger medlemsstaterne et kontaktpunkt med henblik på samarbejde med andre medlemsstaters kontaktpunkter og kompetente myndigheder, alt efter hvad der er relevant, eller anvender de bestående strukturer, der er etableret i henhold til internationale aftaler.

Kontaktpunkternes eller de bestående strukturers rolle er at:

- a) modtage og sende anmodninger om bistand
- b) yde bistand efter anmodning, og
- c) koordinere kommunikationen mellem kompetente myndigheder.

Inden udstedelse af en tilladelse udveksler de kompetente myndigheder oplysninger om betingelserne i artikel 6, stk. 3, med kontaktpunktet i den medlemsstat, hvor det genvundne vand skal anvendes.

2. Medlemsstaterne besvarer anmodninger om bistand uden unødigt forsinkelse.

*Artikel 9***Information og oplysning**

At spare på vandressourcerne gennem genbrug af vand er emnet for generelle oplysningskampagner i medlemsstater, hvor genvundet vand anvendes til vanding i landbruget. Sådanne kampagner kan omfatte fremme af fordelene ved sikkert genbrug af vand.

De pågældende medlemsstater kan også iværksætte informationskampagner rettet mod slutbrugerne for at sikre optimal og sikker brug af genvundet vand og derigennem sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed.

Medlemsstaterne kan tilpasse sådanne informations- og oplysningskampagner til omfanget af genbruget af vand.

*Artikel 10***Oplysninger til offentligheden**

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF sikrer de medlemsstater, hvor genvundet vand bruges til vanding i landbruget som fastsat i denne forordnings bilag I, afsnit 1, at tilstrækkelige og ajourførte oplysninger om genbrug af vand offentliggøres online eller ved andre midler. Oplysningerne skal omfatte følgende:

- a) mængden og kvaliteten af det genvundne vand, der leveres i overensstemmelse med denne forordning
- b) procentdelen af det genvundne vand i den pågældende medlemsstat, der leveres i overensstemmelse med denne forordning, i forhold til den samlede mængde rensset byspildevand, hvor sådanne data foreligger
- c) tilladelserne udstedt eller ændret i overensstemmelse med denne forordning, herunder betingelserne fastsat af kompetente myndigheder i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 3
- d) resultaterne af enhver kontrol af overholdelsen gennemført i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 1
- e) kontaktpunkter udpeget i henhold til denne forordnings artikel 8, stk. 1.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 ajourføres hvert andet år.

3. Medlemsstaterne sikrer, at enhver afgørelse, der træffes i henhold til artikel 2, stk. 2, offentliggøres online eller ved andre midler.

Artikel 11

Oplysninger vedrørende overvågning af gennemførelsen

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF skal de medlemsstater, hvor genvundet vand bruges til vanding i landbrug som fastsat i denne forordnings bilag I, afsnit 1, bistået af Det Europæiske Miljøagentur:
  - a) senest den 26. juni 2026 oprette og offentliggøre og derefter hvert sjette år ajourføre et datasæt med oplysninger om resultatet af kontrollen af overholdelsen, jf. denne forordnings artikel 7, stk. 1, samt andre oplysninger, der skal offentliggøres online eller ved andre midler i henhold til denne forordnings artikel 10
  - b) oprette, offentliggøre og derefter en gang om året ajourføre et datasæt med oplysninger indsamlet i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 1, om tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne i tilladelsen samt oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 2 og 3.
2. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen, Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 1.
3. På grundlag af de datasæt, der er omhandlet i stk. 1, udarbejder, offentliggør og ajourfører Det Europæiske Miljøagentur i samråd med medlemsstaterne regelmæssigt eller efter anmodning fra Kommissionen en EU-dækkende oversigt. Denne oversigt skal, hvor det er relevant, indeholde indikatorer for output, resultater og virkninger af denne forordning, kort samt medlemsstaternes rapporter.
4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge nærmere bestemmelser om formatet og præsentationen af de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til stk. 1, samt nærmere bestemmelser for formatet og præsentationen af den EU-dækkende oversigt, der er omhandlet i stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 14.
5. Senest den 26. juni 2022 fastlægger Kommissionen i samråd med medlemsstaterne retningslinjer til støtte for anvendelsen af denne forordning.

Artikel 12

Evaluerings og revision

1. Kommissionen foretager senest den 26. juni 2028 en evaluering af denne forordning. Evalueringen skal som minimum bygge på følgende:
  - a) erfaringerne fra gennemførelsen af denne forordning
  - b) de datasæt, der er oprettet af medlemsstaterne i henhold til artikel 11, stk. 1, og den EU-dækkende oversigt udarbejdet af Det Europæiske Miljøagentur i henhold til artikel 11, stk. 3
  - c) relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data
  - d) teknisk og videnskabelig viden
  - e) WHO's anbefalinger, hvis sådanne foreligger, eller andre internationale retningslinjer eller ISO-standarder.
2. Når Kommissionen gennemfører evalueringen tager den særligt hensyn til følgende aspekter:
  - a) mindstekravene som fastsat i bilag I
  - b) vigtige risikostyringselementer som fastsat i bilag II
  - c) de yderligere betingelser, der er fastsat af kompetente myndigheder i henhold til artikel 6, stk. 3, litra c) og d)
  - d) virkningen af genbrug af vand på miljøet og på menneskers og dyrs sundhed, herunder virkningen af stoffer, der giver anledning til stigende bekymring.
3. I forbindelse med evalueringen vurderer Kommissionen muligheden for:
  - a) at udvide denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte genvundet vand, der er beregnet til yderligere specifikke anvendelser, herunder genbrug til industrielle formål

- b) at udvide kravene i denne forordning til at omfatte indirekte brug af rensed spildevand.
4. Kommissionen kan på grundlag af resultaterne af evalueringen, eller når ny teknisk og videnskabelig viden kræver det, undersøge behovet for at tage mindstekravene fastsat i bilag I, afsnit 2, op til fornyet behandling.
5. Kommissionen fremsætter, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.

Artikel 13

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 25. juni 2020. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 5, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved direktiv 2000/60/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 26. juni 2024 Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den om senere ændringer, der berører dem.

*Artikel 16***Ikrafttræden og anvendelsesdato**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 26. juni 2023.maj

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. maj 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

A. METELKO-ZGOMBIĆ

Formand

BILAG I

ANVENDELSER OG MINDSTEKRAV

Afsnit 1

Anvendelser af genvundet vand

Vanding i landbruget

Ved vanding i landbruget forstås vanding af følgende typer afgrøder:

- fødevareafgrøder, der spises rå, dvs. afgrøder, der er beregnet til konsum i enten rå eller uforarbejdet tilstand
- forarbejdede fødevareafgrøder, dvs. afgrøder, der er beregnet til konsum efter en forarbejdningsproces (dvs. tilberedt eller industrielt forarbejdet)
- nonfoodafgrøder, dvs. afgrøder, der ikke er beregnet til konsum (f.eks. afgrøder til foder og grovfoder, fiber, ornamental brug, frø, energi og græsplanter).

Uden at det berører anden relevant EU-lovgivning på miljø- og sundhedsområdet, kan medlemsstaterne bruge genvundet vand til yderligere anvendelsesformål, såsom:

- industrielt genbrug af vand, og
- rekreative og miljømæssige formål.

Afsnit 2

Mindstekrav**Mindstekrav gældende for genvundet vand beregnet til vanding i landbruget**

Kvalitetsklasserne for genvundet vand og de tilladte anvendelser og vandingsmetoder for hver klasse er anført i tabel 1. Mindstekravene til vandkvaliteten er anført i punkt a), tabel 2. Minimumsfrekvens og performancemål med hensyn til overvågning af genvundet vand er fastsat i punkt b), tabel 3 (rutinemæssig overvågning) og tabel 4 (valideringsovervågning).

Afgrøder i hver af kategorierne vandes med genvundet vand af den tilsvarende minimumskvalitetsklasse for genvundet vand, jf. tabel 1, medmindre der anvendes yderligere passende barrierer, jf. artikel 5, stk. 4, litra c), som fører til, at kvalitetskravene i punkt a), tabel 2, er opfyldt. Sådanne yderligere barrierer kan baseres på den vejledende liste over forebyggende foranstaltninger, der er omhandlet i bilag II, punkt 7, eller i andre tilsvarende nationale eller internationale standarder, f.eks. ISO 16075-2.

Tabel 1 — Kvalitetsklasser for genvundet vand og tilladt brug i landbrug samt vandingsmetode

Minimumskvalitetsklasse for genvundet vand	Afgrødekategori (*)	Vandingsmetode
A	Alle fødevareafgrøder, der spises rå, og hvor den spiselige del er i direkte kontakt med genvundet vand, og rodfrugtafgrøder, der spises rå	Alle vandingsmetoder
B	Fødevareafgrøder, der spises rå, og hvor den spiselige del vokser over jorden uden direkte kontakt med genvundet vand, forarbejdede fødevareafgrøder og nonfoodafgrøder, herunder foderafgrøder anvendt til mælke- eller kødproducerende dyr	Alle vandingsmetoder
C	Fødevareafgrøder, der spises rå, og hvor den spiselige del vokser over jorden uden direkte kontakt med genvundet vand, forarbejdede fødevareafgrøder og nonfoodafgrøder, herunder foderafgrøder anvendt til mælke- eller kødproducerende dyr	Drypvanding (***) eller en anden vandingsmetode uden direkte kontakt med den spiselige del af afgrøden

Minimumskvalitetsklasse for genvundet vand	Afgrødekategori (*)	Vandingsmetode
D	Industri-, energi- og frøafgrøder	Alle vandingsmetoder (***)

(*) Hvis den samme type vandede afgrøde falder ind under flere kategorier i tabel 1, finder kravene i den strengeste kategori anvendelse.

(**) Drypvanding (også kaldet vanding ved overrisling) er et mikrovandingssystem, som kan tilføre vanddråber eller små vandstrømme til planterne, hvor vandet drypper ned på jorden eller tilføres direkte under jordoverfladen ved meget lave hastigheder (2-20 liter i timen) fra et system med plastrør med lille diameter forsynet med udløb, der kaldes dyser eller dryppere.

(***) I tilfælde af vandingsmetoder, der imiterer regn, bør der lægges særlig vægt på beskyttelse af arbejdstageres eller andre tilstedeværendes sundhed. Til dette formål træffes der passende forebyggende foranstaltninger.

a) Mindstekrav til vandkvalitet

Tablet 2 — Kvalitetskrav til genvundet vand til vanding i landbruget

Kvalitetsklasse for genvundet vand	Indikativt teknologisk mål	Kvalitetskrav				
		<i>E. coli</i> (antal/100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	TSS (mg/l)	Turbiditet (NTU)	Andet
A	Sekundær rensning, filtrering og desinfektion	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 cfu/l, hvor der er en risiko for aerosoltåger Intestinale nematoder (æg fra indvoldsorm): ≤ 1 æg/l til vanding af græsarealer eller foderafgrøder
B	Sekundær rensning og desinfektion	≤ 100	I henhold til direktiv 91/271/EØF (Bilag I, tabel 1)	I henhold til direktiv 91/271/EØF (Bilag I, tabel 1)	—	
C	Sekundær rensning og desinfektion	≤ 1 000			—	
D	Sekundær rensning og desinfektion	≤ 10 000			—	

Genvundet vand betragtes som værende i overensstemmelse med kravene i tabel 2, hvor målingerne for dette genvundne vand opfylder alle følgende kriterier:

- de anførte værdier for *E. coli*, *Legionella* spp. og intestinale nematoder er opfyldt i 90 % eller flere af prøverne; ingen af værdierne i prøverne overskrider den maksimale afvigelsestærskel på 1 logaritmeenhed for den anførte værdi for *E. coli* og *Legionella* og 100 % af den anførte værdi for intestinale nematoder
- de anførte værdier for BOD₅, TSS og turbiditet i klasse A er opfyldt i 90 % eller flere af prøverne; ingen af værdierne i prøverne overskrider den maksimale afvigelsestærskel på 100 % af den anførte værdi.

b) Mindstekrav til overvågning

Operatører af genvindingsfaciliteter skal udføre rutinemæssig overvågning med henblik på at kontrollere, at det genvundne vand er i overensstemmelse med mindstekravene til vandkvalitet som fastsat i punkt a). Den rutinemæssige overvågning skal indgå i kontrolprocedurerne for systemet til genbrug af vand.

De prøver, der skal anvendes til at kontrollere, om de mikrobiologiske parametre er overholdt ved overholdelsespunktet, tages i overensstemmelse med EN ISO 19458 eller andre nationale eller internationale standarder, der sikrer en tilsvarende kvalitet.

Table 3 — Mindstefrekvens for rutinemæssig overvågning af genvundet vand til vanding i landbruget

Kvalitetsklasse for genvundet vand	Mindstefrekvens for overvågning					
	<i>E. coli</i>	BOD ₅	TSS	Turbiditet	<i>Legionella</i> spp. (hvis relevant)	Intestinale nematoder (hvis relevant)
A	En gang pr. uge	En gang pr. uge	En gang pr. uge	Løbende	To gange pr. måned	To gange pr. måned eller som fastsat af operatøren af genvindingsfaciliteten afhængigt af antallet af æg i det spildevand, som tilledes genvindingsfaciliteten
B	En gang pr. uge	I henhold til direktiv 91/271/EØF (Bilag I, afsnit D)	I henhold til direktiv 91/271/EØF (Bilag I, afsnit D)	—		
C	To gange pr. måned			—		
D	To gange pr. måned			—		

Valideringsovervågningen udføres, før en ny genvindingsfacilitet tages i brug.

Genvindingsfaciliteter, der allerede er i drift og opfylder kvalitetskravene til genvundet vand i punkt a), tabel 2, den 25. juni 2020, er undtaget fra forpligtelsen med hensyn til valideringsovervågningen.

Valideringsovervågningen udføres dog i alle tilfælde, hvor der opgraderes udstyr, og når der tilføjes nyt udstyr eller nye processer.

Valideringsovervågning udføres for den af kvalitetsklasserne for genvundet vand med de strengeste betingelser, klasse A, for at vurdere, om performancemålene ($\log_{10}$ -reduktion) overholdes. Valideringsovervågning indebærer overvågning af de indikatormikroorganismer, der er forbundet med hver gruppe af patogener, nemlig bakterier, virus og protozoer. De udvalgte indikatormikroorganismer er *E. coli* for patogene bakterier, F-specifikke colifager, somatiske colifager eller colifager for patogene virus og *Clostridium perfringens*-sporer eller sporedannende sulfatreducerende bakterier for protozoer. Performancemålene ($\log_{10}$ -reduktion) for valideringsovervågningen for de udvalgte indikatormikroorganismer er anført i tabel 4 og skal være opfyldt ved overholdelsespunktet under hensyntagen til koncentrationerne i det rå spildevand, der tilledes rensningsanlægget for byspildevand. Mindst 90 % af valideringsprøverne skal opfylde eller overstige performancemålene.

Hvis en biologisk indikator ikke er til stede i det rå spildevand i en så tilstrækkelig mængde, at $\log_{10}$ -reduktionen kan opnås, betyder fraværet af en sådan biologisk indikator i genvundet vand, at valideringskravene er overholdt. Opfyldelsen af overholdelsesmålet kan fastslås ved analytisk kontrol ved addition af den performance, der tildeles de individuelle rensningstrin på baggrund af videnskabelig dokumentation for standardiserede og veletablerede processer, såsom offentliggjorte data fra testrapporter eller casestudier, eller som er testet i et laboratorium under kontrollerede forhold med henblik på innovativ rensning.

Tabel 4 — Valideringsovervågning af genvundet vand til vanding i landbruget

Genvundet vandkvalitetsklasse	Indikatormikroorganismer (*)	Performancemål for rensningskæden ($\log_{10}$ -reduktion)
A	<i>E. coli</i>	$\geq 5,0$
	Samlet antal colifager/F-specifikke colifager/somatiske colifager/colifager (**)	$\geq 6,0$
	<i>Clostridium perfringens</i> -sporer/sporedannende sulfatreducerende bakterier (***)	$\geq 4,0$ (ved <i>Clostridium perfringens</i> -sporer) $\geq 5,0$ (ved sporedannende sulfatreducerende bakterier)

(*) Referencepatogenerne *campylobacter*, rotavirus og *cryptosporidium* kan ligeledes anvendes med henblik på valideringsovervågning i stedet for de foreslåede indikatormikroorganismer. I så fald anvendes følgende $\log_{10}$ -reduktionsmål for performance: *Campylobacter* ($\geq 5,0$), rotavirus ($\geq 6,0$) og *cryptosporidium* ($\geq 5,0$).

(**) Det samlede antal colifager er valgt som den mest passende indikator for virus. Hvis analyse af det samlede antal colifager dog ikke er mulig, analyseres mindst en af dem (F-specifikke eller somatiske colifager).

(***) *Clostridium perfringens*-sporer er valgt som den mest passende indikator for protozoer. Sporedannende sulfatreducerende bakterier er dog et alternativ, hvis koncentrationen af *Clostridium perfringens*-sporer ikke gør det muligt at validere den påkrævede $\log_{10}$ -reduktion.

Analysemetoder til overvågning skal valideres og dokumenteres i overensstemmelse med EN ISO/IEC-17025 eller andre nationale eller internationale standarder, der sikrer en tilsvarende kvalitet.

BILAG II

A) Vigtige risikostyringselementer

Risikostyring omfatter afdækning og styring af risici på en proaktiv måde for at sikre, at genvundet vand bruges og forvaltes sikkert, og at der ikke er en risiko for miljøet eller for menneskers eller dyrs sundhed. Med henblik herpå udarbejdes der en risikostyringsplan for genbrug af vand på grundlag af følgende elementer:

1. Beskrivelse af det samlede system til genbrug af vand fra spildevandets tilledning til rensningsanlægget for byspildevand til anvendelsespunktet, herunder kilderne til spildevand, rensningstrinnene og teknologierne anvendt i genvindingsfaciliteten, forsynings-, distributions- og oplagringsinfrastrukturen, den påtænkte anvendelse, anvendelsesstedet og -perioden (f.eks. midlertidig eller ad hoc-anvendelse), vandingsmetode, type af afgrøde, andre vandkilder, hvis en kombination påtænkes anvendt, og mængder af genvundet vand, der skal leveres.
2. Identifikation af alle parter, der er involveret i systemet til genbrug af vand, og en klar beskrivelse af deres roller og ansvarsområder.
3. Påvisning af potentielle farer, navnlig tilstedeværelsen af forurenende stoffer og patogener, samt muligheden for farlige hændelser såsom rensningsfejl eller utilsigtet lækage eller forurening af systemet til genbrug af vand.
4. Udpegning af de miljøer og befolkninger, der er udsat for risici, og eksponeringsvejene for de identificerede potentielle farer under hensyntagen til specifikke miljøfaktorer såsom lokal hydrogeologi, topografi, jordbundstype og økologi samt faktorer relateret til typen af afgrøder og landbrugs- og vandingspraksis. Overvejelser om eventuelle irreversible eller langsigtede negative miljø- og sundhedsmæssige virkninger af vandgenvindingsoperationen understøttet af videnskabelig dokumentation.
5. Vurdering af risici for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed under hensyntagen til arten af de identificerede potentielle farer, varigheden af de påtænkte anvendelser, de udpegede miljøer og befolkninger, der risikerer eksponering for disse farer, og alvoren af farernes mulige virkninger under hensyntagen til forsigtighedsprincippet, tillige med al relevant EU-lovgivning og national lovgivning samt vejledningsdokumenter og mindstekrav i forbindelse med fødevarer- og fodersikkerhed og sikkerhed for arbejdstagere. Risikovurderingen kan baseres på en gennemgang af tilgængelige videnskabelige undersøgelser og data.

Risikovurderingen indeholder følgende elementer:

- a) en vurdering af risici for miljøet, herunder alle følgende:
  - i) bekræftelse af farernes art, herunder, hvor det er relevant, forventet nuleffektniveau
  - ii) vurdering af det potentielle eksponeringsområde
  - iii) karakterisering af risiciene.
- b) en vurdering af risici for menneskers og dyrs sundhed, herunder alle følgende:
  - i) bekræftelse af farernes art, herunder, hvor det er relevant, dosis-virkningsforhold
  - ii) vurdering af det potentielle dosis- eller eksponeringsområde
  - iii) karakterisering af risiciene.

Risikovurderingen kan gennemføres ved hjælp af en kvalitativ eller semikvantitativ risikovurdering. En kvantitativ risikovurdering anvendes, når der er tilstrækkelige underbyggende data eller i projekter, der indebærer en potentiel høj risiko for miljøet eller folkesundheden.

Følgende krav og forpligtelser inddrages som minimum i risikovurderingen:

- a) kravet om at mindske og forebygge vandforurening forårsaget af nitrater i henhold til direktiv 91/676/EØF
- b) forpligtelsen til at opfylde kravene til beskyttede drikkevandsområder i direktiv 98/83/EF
- c) kravet om at opfylde miljømålene i direktiv 2000/60/EF

- d) kravet om at forhindre grundvandsforurening i overensstemmelse med direktiv 2006/118/EF
- e) kravet om at opfylde miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer fastsat i direktiv 2008/105/EF
- f) kravet om at opfylde miljøkvalitetskravene for forurenende stoffer af national interesse, nemlig vandområde-specifikke forurenende stoffer, der er fastsat i direktiv 2000/60/EF
- g) kravet om at opfylde badevandskvalitetskravene i direktiv 2006/7/EF
- h) kravene til beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med brug i landbruget af slam fra rensningsanlæg i henhold til direktiv 86/278/EØF
- i) kravene til fødevarerhygiejne som fastsat i forordning (EF) nr. 852/2004 og retningslinjerne i meddelelse fra Kommissionen om vejledning om imødegåelse af mikrobiologiske risici i friske frugter og grøntsager i primærproduktionen gennem god hygiejne
- j) kravene til foderstofhygiejne fastsat i forordning (EF) nr. 183/2005
- k) kravet om overholdelse af de relevante mikrobiologiske kriterier i forordning (EF) nr. 2073/2005
- l) kravene til grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer fastsat i forordning (EF) nr. 1881/2006
- m) kravene til maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på fødevarer og foderstoffer fastsat i forordning (EF) nr. 396/2005
- n) kravene til dyresundhed fastsat i forordning (EF) nr. 1069/2009 og (EU) nr. 142/2011.

B) Betingelser vedrørende de yderligere krav

6. Overvejelse af krav til vandkvalitet og overvågning, som supplerer eller er strengere end dem, der er angivet i bilag I, afsnit 2, eller begge, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af miljøet og af menneskers og dyrs sundhed, navnlig når der er tydelig videnskabelig dokumentation for, at risikoen stammer fra genvundet vand og ikke fra andre kilder.

Afhængigt af resultatet af den risikovurdering, der er omhandlet i punkt 5, kan sådanne yderligere krav navnlig vedrøre:

- a) tungmetaller
- b) pesticider
- c) biprodukter fra desinfektion
- d) lægemidler
- e) andre stoffer, der giver anledning til stigende bekymring, herunder forurenende mikroorganismer og mikroplast
- f) antimikrobiel resistens.

C) Forebyggende foranstaltninger

7. Udpegning af forebyggende foranstaltninger, der allerede er indført, eller som bør træffes for at begrænse risici, således at alle identificerede risici kan styres på passende vis. Der lægges særlig vægt på vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, og relevante beskyttelseszoner.

Sådanne forebyggende foranstaltninger kan omfatte:

- a) adgangskontrol
- b) yderligere desinfektion eller foranstaltninger til fjernelse af forurenende stoffer
- c) specifikke vandingsteknologier, der mindsker risikoen for dannelse af aerosoltåger (f.eks. drypvanding)
- d) særlige krav til sprinklervanding (f.eks. maksimal vindhastighed, afstand mellem sprinkler og følsomme områder)

- e) særlige krav til landbrugsmarker (f.eks. hældning, markens vandmætning og karstområder)
- f) fremme af patogeners død før høst
- g) fastsættelse af mindstekrav til sikkerhedsafstande (f.eks. fra overfladevand, herunder kilder til husdyr, eller aktiviteter som akvakultur, fiskeopdræt, akvakultur med skaldyr, svømning og andre vandsportsaktiviteter)
- h) skiltning ved vandingsområder, som angiver, at der anvendes genvundet vand, som ikke er egnet til konsum.

Specifikke forebyggende foranstaltninger, der kan være relevante, er anført i tabel 1.

Tabel 1 — Specifikke forebyggende foranstaltninger

Genvundet vandkvalitetsklasse	Specifikke forebyggende foranstaltninger
A	— Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
B	— Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter. — Udelukkelse af lakterende malkekvæg fra græsgange, indtil græsset er tørt. — Foder skal være tørret eller ensileret før emballering. — Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
C	— Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter. — Udelukkelse af græssende dyr fra græsgange i fem dage efter sidste vanding. — Foder skal være tørret eller ensileret før emballering. — Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
D	— Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter.

8. Passende kvalitetskontrollsystemer og -procedurer, herunder overvågning af det genvundne vand med henblik på relevante parametre, og passende vedligeholdelsesprogrammer for udstyr.

Det anbefales, at operatøren af genvindingsfaciliteten opretter og vedligeholder et kvalitetsstyringssystem, der er certificeret i henhold til ISO 9001 eller tilsvarende.

9. Miljøovervågningssystemer, som skal sikre, at der indgives feedback fra overvågningen, og at alle processer og procedurer er behørigt valideret og dokumenteret.
10. Hensigtsmæssige systemer til styring af hændelser og nødsituationer, herunder procedurer til at informere alle relevante parter på passende måde om en sådan begivenhed, og jævnlige ajourføringer af beredskabsplanen.

Medlemsstaterne kan anvende eksisterende internationale retningslinjer eller standarder, såsom ISO 20426:2018 Guidelines for health risk assessment and management for non-potable water reuse, ISO 16075:2015 Guidelines for treated waste water use for irrigation projects eller andre tilsvarende standarder, som er godkendt på internationalt plan, eller WHO's retningslinjer, som instrumenter til systematisk påvisning af farer, evaluering og styring af risici, baseret på en prioritering, der anvendes for hele kæden (fra rensning af byspildevand til genbrug til distribution og anvendelse til vanding i landbruget og til kontrol af virkningerne) og på den specifikke risikovurdering på stedet.

11. Sikring af, at der etableres koordineringsmekanismer mellem forskellige aktører for at garantere sikker produktion og brug af genvundet vand.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2020/742

af 29. maj 2020

om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, der udløber den 15. november 2019

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2019/1918 ⁽²⁾ blev aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, der udløber den 15. november 2019 (»aftalen i form af brevveksling«), undertegnet den 13. november 2019.
- (2) Målet for aftalen i form af brevveksling er at give Unionen og Den Islamiske Republik Mauretanien mulighed for at fortsætte samarbejdet om at fremme en bæredygtig fiskeripolitik og en ansvarlig udnyttelse af fiskeressourcerne i de mauretanske farvande samt at gøre det muligt for EU-fartøjer at fiske i disse farvande.
- (3) Aftalen i form af brevveksling bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, der udløber den 15. november 2019, godkendes herved på Unionens vegne.

⁽¹⁾ Godkendelse af 13.5.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/1918 af 8.11.2019 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, der udløber den 15. november 2019 (EUT L 297 I af 18.11.2019, s. 1).

Artikel 2

Formanden for Rådet giver på Unionens vegne den meddelelse, der er omhandlet i punkt 6) i aftalen i form af brevveksling ⁽¹⁾.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2020.

På Rådets vegne
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Formand

⁽¹⁾ Datoen for ikrafttrædelsen af aftalen i form af brevveksling offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/730 af 3. juni 2020 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/1509 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea**

(Den Europæiske Unions Tidende L 172 I af 3. juni 2020)

I indholdsfortegnelsen og på side 1:

I stedet for: »Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/730 af 3. juni 2020 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/1509 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea«

læses: »Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/730 af 2. juni 2020 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/1509 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea«

På side 1:

I stedet for: »Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juni 2020.«

læses: »Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 2020.«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA